

Alaa flyktet over Middelhavet.
Nå studerer han informatikk
på UiO

STREIK

Studenter kjemper
for minstelønn

Nyhet s. 7

LEO AJKIC:

– Jeg har
ikke så
sterke
nasjonale
tilhørigheter

Portrettet
s. 16-17

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 73, utgave 6 | www.universitas.no | onsdag 20. februar 2019

PST

ADVARER

Norske studenter er
ettertraktede mål for
utenlandsk etterretning

Nyhet s. 4-5

MENINGER

Redaktør (vikar):	Henrik Giæver	Følg oss
henrikgiaever@hotmail.com	986 70 257	www.universitas.no
Nyhetsleder (vikar):	Selma Jøner	facebook.com/UniversitasOslo
selmajjoner@gmail.com	938 08 470	twitter: @universitas_no
Fotosjef:	Odin Drønen	instagram: universitas_offisiell
Desksjef:	Kari Eiring	Tips oss
Nettredaktør:	Jonas Solgård	tips@universitas.no

Studenter, foren eder

I denne ukens utgave av Universitas kan du lese om deltidsansatte på Godt Brød i Nydalen som streiker på grunn av dårlig lønn og arbeidsvilkår. I 2018 ble partene i arbeidslivet enige om lovbestemt minstelønn for en rekke bransjer, deriblant restaurant og servering. Denne lønnen skal ligge på 161,87 kroner i timen. Men de deltidsansatte på Godt Brød i Nydalen, som nesten alle er studenter, tjener fortsatt mye mindre enn det.

Til Universitas forteller hovedtillitsvalgt Mirjam Kirchhofer at det har vært opp til hver enkelt ansatt å forhandle frem sin egen lønn etter at den nye tariffavtalen trådte i kraft. Dette synes de, med rette, er ubehagelig. Det er i overkant mye å kreve at en student og deltidsansatt skal klare noe de fleste i arbeidslivet synes er vanskelig. Et år etter den nye avtalen har de ansatte fremdeles ikke gått opp i lønn. Nå har de fått nok, og tatt i bruk et gammelt ess i ermet de fleste studenter ser ut til å ha glemt – streiken.

Før kunne man stadig vekk lese om studentengasjement som satt dagsorden, men det er lenge siden 68-ernes «sitt ned»-aksjoner har prydet forsiden nå. Da Grønne studenter inviterte til den første i en rekke «studiestreiker» for klima i starten av inneværende måned var det stusselige 40 som dukket opp.

Men et manglende studentengasjement betyr ikke en mangel på studenter som blir behandlet dårlig. Universitas har gjentatte ganger skrevet om studenter som blir utnyttet på arbeidsplassen. Også Svein-Frode Pettersbakken fra Fellesforbundet understreker at dårlige arbeidsforhold er et særlig problem på typiske studentarbeidsplasser. Dette holder ikke – at du er deltidsansatt og student betyr ikke at arbeidsgivere har lov til å utnytte deg som billig arbeidskraft, eller overkjøre deg i lønnsforhandlinger.

Studentene som jobber på Godt Brød Nydalen er et friskt pust fra en ellers ganske døll studentgenerasjon. Alle studenter med deltidsjobb burde se til Nydalen og følge nøye med på hva som skjer videre. Kanskje er dette begynnelsen på en trend der studenter setter foten ned og krever å bli hørt på arbeidsplassen. Vi håper det.

Universitas presiserer

I årets femte utgave av Universitas kom vi i en bildetekst på side elleve i skade for å skrive «OsloMet» (med stor M). Det skulle selvfølgelig stå Oslomet. Universitas beklager.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.	Daglig leder: simen.eriksen@universitas.no	Simen Eriksen 22 85 33 36
	Annonseansvarlig: geir.dorp@universitas.no	Geir Dorp 22 85 32 69
	Besøksadresse:	Moltke Moes vei 33
	Post:	Boks 89 Blindern, 0314 Oslo
	Epost:	universitas@universitas.no
	Nettside:	www.universitas.no

Debatten om at flere må få barn er naturligvis en kvinnefokusert en. Men *it takes two to tango*. La oss snakke litt om fordelene ved å være student og far.

Pappaperm året rundt

Kommentar

Hans Christian Paulsen, journalist i Universitas

Fast jobb, enda fastere eiendom og Volvo stasjonsvogn. Alt skal være på plass før vi får barn. Når flere studenter lenger enn tidligere, er det ikke rart at barna også kommer senere. Erna Solberg sa i sin nyttårstale at «Norge trenger flere barn!». Men selv om Norge trenger det, kommer ikke folk av den grunn til å få barn før «det passer». Folk bør ikke få barn tidlig bare fordi livmoren danser eller svømmerne er i toppform, eller fordi Erna ber om det. Folk bør få barn tidligere fordi de aldri kommer til å ha så mye, og så fleksibel tid, som de har i studietiden.

Det er ikke til å stikke under en stol at det er utfordrende å være student med barn. Jeg har sjekka privilegiet mitt, og det skal sies at jeg er heldig

som har en familie som hjelper til, at jeg har lite obligatorisk undervisning og har en samboer med jobb. Å kombinere lesing og bleieskift er ikke alltid lett. Søvnløse netter har jeg vært borti før – men det på grunn av skippertak, ikke på grunn av en skrikende baby. Det er et puslespill som må gå opp, og i studier med mye obligatorisk undervisning er nok det veldig vanskelig.

Det hjelper heller ikke at Lånekassen er olympisk mester i byråkrati, og krever en liten avhandling for å utbetale støtten studentforeldre sårt trenger. Få pengene ut til folket, og lån konvertert til stipend. Pengene man får i neven, eller rettere sagt forsørgerstipendet burde også doubles. Det verste som kan skje er at studentforeldre får litt mer å rutte med. Det burde være en lett investering spør du meg.

Før virket det helt klin-kokos for meg å skulle få barn som student. Men mot slutten av studietiden ga det mer mening. Til tross for at vi manglet alt vi egentlig «måtte» ha, angrer jeg ikke på at vi ble foreldre: Tiden jeg har fått med datteren min kan ikke måles i biler, leiligheter

Norge trenger kanskje at flere får barn som studenter, men det kan også være at flere barn trenger å ha foreldre som er studenter

Arkivaren

Historiske skråblikk av
Teresa «tereseacher» Eltervåg Cissé

Nedsig for siggerne

«Enten røyke eller drikke kaffen varm. Du får ikke lenger i pose og sekk i Eilert Sundts hus», skriver Universitas i 1993. Rigmor Galtung og Vigdis Andersson er to studenter som følger seg «en smule diskriminert» da de ikke lenger kunne få røyke i kantina i Eilert Sundts hus. Fra da av måtte de gå hele veien gjennom bakgården inn til røykerommet for å innta kaffen med røyk til. «Dessuten blir kaffen kald», la Rigmor til.

Universitas nr. 47, 1993

Nobel stripping

«Selv lettkledde bøssebærere satte ingen giverrekord i årets Humanitæraksjon» skrev Universitas i 2006. Juristforeningen hadde sin årlige Humanitæraksjon og samlet inn en halv million kroner. Skuffelsen over at det var 100.000 mindre enn året før var likevel stor. Morsomme og kule aktiviteter som «hiphop-kveld» hadde dessverre et labert oppmøte. Men det skal ikke stå på bøssebærerne som bød på hud og sjarmerende smil for å sanke inn penger til Flyktninghjelpens rettshjelpprosjekt i Liberia. Det må da være lov å ha det litt gøy mens man redder verden, liksom.

Universitas nr. 60, 2006

ILLUSTRASJON: ØYVIND HOVLAND

eller lønn. Det er tid jeg aldri ville fått hvis jeg jobbet 100 prosent, og – uansett hvor mye du jobber og penger du tjener – tid du aldri får tilbake. Når livet en gang ligger mer bak meg enn det ligger foran meg, så er det nok ikke Volvoen vi manglet jeg vil huske.

Men hva er det egentlig som gjør tiden tilbrakt med en baby meningsfull for en far? Holder det ikke at mor tilbringer mesteparten av tiden med barnet? Svaret på det er et enkelt nei. Jeg kan kjenne at båndet jeg har med henne er verdifullt, men verdien av den relasjonen er ikke bare en følelse. Studier viser at fedre som tar ut pappaperm får tettere bånd til barnet, og at det er

positivt for barnets utvikling. Fedre som har hatt pappaperm er mer aktive i bleieskift, tannpuss og lek med babyen. Men tid tilbrakt med barnet når det er baby påvirker også hvor aktive fedrene er senere i barnets liv. Flere bleieskift fører til mer høytlesning og leksehjelp. En norsk studie av effekten av pappaperm har vist at spesielt jenter virker å gjøre det bedre hvis far er delaktig i oppveksten.

Debatten om at flere burde få barn tidlig burde ikke bare handle om hvilke rettigheter som må på plass, hvordan permisjonen skal deles eller fordi «det er bra for Norge».

Det burde også dreie seg om å avlive mytene om alt som skal være på plass. Det nytter ikke å lokke med gode ordninger dersom holdningen til å få barn tidlig er at det ikke går an før sjekklista med alt som skal være på plass er kryssset av.

Jeg er helt sikker på at dette året også har påvirket hvordan jeg vil forholde meg til fremtidige barn. Hvis det er et formelt eller uformelt problem for min arbeidsgiver at jeg tar ut min tredjedel av permisjonen, er jeg rett og slett i feil jobb. Norge trenger kanskje at flere får barn som studenter, men det kan også være at flere barn trenger å ha foreldre som er studenter.

Øyeblikket

av Gabriel Skålevik

Februars tunge hette: Vinteren tynger fortsatt, men vi trækker trofast videre

UNIVERSITAS

TIPS OSS:
tips@univerisitas.no

UTTEGNERE:
Aleksander Naug
Anna Torst Saatvedt
Solveig Bua Løken

DESKJOURNALIST:
Teresa Eltervåg Cissé

KORREKTURSJEF:
Pernille Solheim

Universitas støttes av Velferdstinget,
som står uten redaksjonelt ansvar.

NYHET

nyhetsredaktør: **Henrik Gæver**
h.s.giaever@universitas.no 986 70 257

PST: Norske studentmål for utenlandsk etterretning

Attraktivt: Ifølge Jon Fitje Hoffman har data blitt den nye oljen. For utenlandsk etterretning er utdanningsinstitusjoner i Norge attraktive arenaer for å grave etter informasjon.

PST bekrefter at utenlandske etterretnings-tjenester har vært i kontakt med norske studenter.

Etterretning

tekst Gina Grieg Riisnæs og Pernille Solheim
foto Gina Grieg Riisnæs

Ifølge PSTs fagdirektør Jon Fitje Hoffman hører ikke spion-historier kun til kinolerretet og forrige århundres konflikter. Etterretningstrusselen lever i beste velgående, også blant norske studenter.

– Vi er bekymret for at studenter kan bli kontaktet av utenlandsk etterretning, sier Hoffmann til Universitas.

Torsdag forrige uke tok han turen til Blindern, for å legge frem PSTs Trusselvurdering 2019 for studentene.

Studenter i faresonen

I trusselvurderingen advarer PST mot rekruttering av enkeltpersoner fra utenlandsk etterretning og unge mennesker utpekes som mål. Studenter er blant dem som er i faresonen.

– Etterretningstjenester er på utkikk etter mennesker som kan gi informasjon som kan gi inngang inn i interessante miljøer, forklarer Hoffmann.

– Vi vet at etterretningspersonell fra ulike tjenester har vært i kontakt med studenter.

– *Hvordan vet dere det?*

– Det vet vi.

– En del av de som går på universitetet i dag, vil være viktige ak-

tører i samfunnet senere, forklarer Hoffmann.

– Det kan være nyttig for dem å vite hvordan de kan kontakte etterretningstjenesten, dersom de opplever noe ubehagelig.

Men hva tenker studentene selv om at de er potensielle målskiver for utenlandske etterretningstjenester?

– Jeg var litt bekymra

Vemund Thorkildsen går siste året av en mastergrad i geofysikk. På fritiden spiller han bandy, og han fikk nylig mulighet til å bli med til vinteruniversiaden i Krasnojarsk, Russland, som går av stabelen om et par uker.

– Jeg vet at jeg har høyere utdanning i noe de er interessert i. Så det kan hende det ikke hadde vært så lurt å dra til Russland, sier Thorkildsen, om hvorfor han til-

slutt valgte å ikke bli med.

Muligheten for å bli forsøkt rekruttert av utenlandsk etterretning har ikke vært noe tema på studiet. Men siden Thorkildsen har en far som er i samme bransje, har han blitt gjort oppmerksom på risikoen.

– Jeg var litt bekymra for å bli kontaktet mens jeg var der borte. Det aner jeg ikke hvordan jeg skulle håndtert, innrømmer han.

Thorkildsen tror først og fremst at utenlandsk etterretning er interessert i studenter som er aktuelle arbeidstakere for større norske bedrifter.

– Det er sikkert mange land som vil vite hva Equinor egentlig driver med, for eksempel.

Lektorstudent med spesialisering i realfag, Malene Bjornes, tror det er minimal sjanse for at hun vil bli kontaktet av utenlandsk et-

terretning. Hun har heller aldri tenkt over problemstillingen, før Universitas konfronterer henne med den.

Men om hun mot formodning skulle bli kontaktet, så hadde Bjornes vært interessert i å høre hva de hadde å si.

– De hadde sikkert prøvd å friste meg med et eller annet, sier hun.

– Men kjenner jeg meg selv rett, så hadde det ikke vært aktuelt.

Risiko: Vemund Thorkildsen er i risikogruppen for å bli forsøkt rekruttert, ifølge PST.

ter er et etterretning

Lette å påvirke

Kriminologistudent Ronja Gulbrandsen tror at studenter er en utsatt gruppe når det gjelder rekruttering til utenlandske etterretningstjenester.

– Studenter er en ganske lett gruppe å påvirke alle veier, så det høres ikke så merkelig ut at det skjer, sier hun.

Gulbrandsen viser til at studenter ofte har flyttet til en ny by, og har et begrenset nettverk.

– Da er det veldig lett å falle inn i noe om man føler seg ønsket, enten det er i arbeidslivet, eller noe sosialt eller politisk, mener hun.

Hun har selv aldri hørt om noen som har blitt kontaktet av utenlandsk etterretning. Men med fag som tar for seg overvåking, sikkerhet på flyplasser og utenlandske trusler, tror hun at det er noe kriminologistudenter kan måtte forholde seg til.

– Det kan hende at det føles litt stas for noen. Men det er jo ekstremt bekymringsverdig. Jeg synes de burde holde seg langt unna studenter.

Russland og Kina er verst

I trusselvurderingen beskriver PST det som «sannsynlig at land det er knyttet bekymring til med tanke på mulig utvikling av masseødelegelsesvapen, vil utplasere studenter og forskere i norske kunnskapsinstitusjoner også i 2019».

Russland og Kina er de landene PST mener har størst skadepotensiale.

– Dette er fordi vi ikke har noe sikkerhetspolitisk samarbeid med disse landene, forteller Hoffmann.

– Forskning er definitivt en måte for utenlandsk etterretning å skaffe seg den informasjonen de ønsker seg.

Ikke overrasket

Morten Dæhlen, dekan ved Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet, er ikke overrasket over at studenter er en interessant målgruppe.

Likevel kan han fortelle at fakultet ikke har noen plan for hva de skal gjøre hvis studenter blir utpekt som mål. Han håper heller at fokus på etiske refleksjoner vil ruste studenter til å ta kloke valg, dersom utenlandsk etterretning tar kontakt med dem.

– Vi vet at teknologiske fag kan brukes til å lage våpen. Derfor ønsker vi at studenter skal tenke over hva de driver med og hva det kan brukes til. Etisk refleksjon er en

Utsatt: – Studenter er en ganske lett gruppe å påvirke alle veier, sier Ronja Gulbrandsen

viktig del av utdanningen.

Har ikke oversikt

Til tross for at PST bekymrer seg over studenter, har de ikke full oversikt over nøyaktig hvem som er i faresonen.

– PST har verken interesse av, eller mulighet til, å ha generell oversikt over studenter før de blir kontaktet. Vi er avhengige av at folk tar kontakt med oss, informerer Hoffmann.

PST kan heller ikke kommentere hvilke studieretninger som er mest utsatt.

– Vi har ingen interesse av å avsløre hva vi vet, og samtidig avsløre hva vi ikke vet.

Utpressing

Hoffman er derimot tydelig på at det er mange måter studenter kan bli rekruttert på. Han kan blant annet fortelle at det er ikke gitt at studentene etterretningstjenestene har i kikkerten er klar over det selv.

Gjennom nettverksoperasjoner kan etterretningstjenester skaffe informasjon raskt, billig og sporløst.

– Digital etterretning er relativt billig, kan gi store datamengder, gir ofte raskere svar enn andre metoder, og er i praksis umulig å bevise gjennom tradisjonell rettsføring. Slike operasjoner vil nesten alltid kunne fornektes, selv om det vil være både sterke indikasjoner og mistanker, forklarer Hoffman.

Honeytrapping kan også tas i bruk av etterretningstjenester for å tilnærme seg studenter. Gjennom å knytte personlige relasjoner og tillitsforhold, kan offeret bli tvunget til å oppgi informasjon gjennom utpressing.

Vær kritiske

Hoffman mener at studenter kan beskytte seg selv ved å være kritiske og bruke sunn fornuft.

– Store land bruker enorme ressurser på etterretning. Det gjør de fordi det gir resultater, forteller Hoffman.

– Det er selvfølgelig en grunn til at vi peker ut dette.

universitas@universitas.no

Møte om forsinket sensur ble forsinket

En av fire medisinstudenter, og totalt 1600 studenter, ved Universitetet i Bergen (UiB) fikk forsinket sensur våren 2019, skriver studentavisen Studvest. Dette får de lokale studentpolitikere til å se rødt.

– Alle studenter vet at hvis du ikke leverer eksamen innen klokken 14.00 så vil den ikke bli vurdert i det hele tatt. Slik burde det også vært for sensur, sier Andreas Trohjell, fag- og forskningsansvarlig i Arbeidsutvalget ved UiB.

I forbindelse med den forsinkede sensuren har et vedtak fra 2017 kommet frem i lyset igjen – UiB vedtok da å innføre bøter ved forsinket sensur, hvis fa-

kultetene ikke klarte å redusere antall forsinkede sensurer innen et år. Like før fristen i 2018 ga UiB igjen beskjed om at de ville vente med eventuell botelegging til januar 2019. Og i januar kom nyheten om at møtet om den forsinkede sensuren, er blitt forsinket igjen.

Snikfilmet og lastet ned overgrepssbilder

En tidligere ansatt ved Universitetet i Tromsø (UiT) er dømt for å ha snikfilmet studenter på universitetets toalett, stjålet bilder fra studenter og lastet ned overgrepssbilder av barn, skriver blant annet Nordlys. Gjennom IT-brukerstøttetjenesten ved UiT har mannen fått tilgang til og lastet ned flere private bilder fra ulike studenters pc'er. Han

har totalt stjålet 88.000 bilder og lastet ned rundt 4.000 overgrepssbilder av barn.

Når han forrige onsdag møtte til en tilståelsesdom i Nord-Troms tingrett, forklarte han seg for dommeren på denne måten:

– Jeg forsøkte å slette det fra pc'en for å prøve å få slutt på det ulovlige. Men det er ikke så lett når man ikke får hjelp.

Tidligere HK-rektor advarer studenter

Tidligere rektor, og nåværende dosent, ved Høyskolen Kristiania, Trond Blindheim skriver i et leserinnlegg til Aftenposten at foreldre med barn som skal ut i studier har all mulig grunn til å bekymre seg.

I innlegget, som har fått tittelen «Ni ubehagelige sannheter til deg som har en datter eller sønn som skal studere til høsten» advarer Blindheim blant annet mot festing i russetiden, og mot å tro at man

kan alt.

Mest påfallende, men minst overraskende, er kanskje likevel at mannen som startet prosjektet med å gjøre Høyskolen Kristiania til Norges første arbeidslivsuniversitet, anbefaler vordende studenter å ta fagutdanning, ettersom «mangelen på akademisk arbeidskraft ikke akkurat er påtrengende i Norge.»

ARKIVFOTO: HANNA KRISTIN HUARDAR

Advarer: Trond Blindheim advarer foreldre med barn som skal ut i studier.

Vil hindre radikalisering på campus

Ifølge Kunnskapsdepartementet er ikke norske campuser spesielt utsatt for radikalisering og ekstremisme. Sånn vil de det skal fortsette å være.

Trygghet

tekst Lene Marita Berg Hermann

– Ytringsfrihet og inkludering er de beste måtene å bekjempe radikalisering og ekstremisme. Samtidig er det viktig at universitets- og høyskolesektoren er opptatt av sikkerhet og at det finnes gode rutiner og retningslinjer for å melde fra, sier forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø i en pressemelding.

Søndag la Kunnskapsdepartementet frem en ny tiltaksplan for forebygging av radikalisering og voldelig ekstremisme i universi-

tets- og høyskolesektoren (se faktaboks). Tiltaksplanen skal hjelpe universiteter og høyskoler med å forebygge og oppdage radikalisering og ekstremisme på campus.

Ingen norske tilfeller

At KD velger å presentere denne planen nå, handler for øvrig ikke om at antall tilfeller av radikalisering på campus har økt de siste årene. Snarere tvert imot.

– Basert på de siste års trusselvurderinger er det ingenting som tyder på at universitets- og høyskolesektoren er spesielt utsatt i Norge. Vi jobber forebyggende for å hindre at denne trusselen øker, sier KD.

Det man skal være obs på, ifølge tiltaksplanen, er studenters utsagn i offentligheten, i publikasjoner, i undervisningsrom og på sosiale medier.

– Det påhviler alle å være bevisst på studenter, eller kolleger, som viser holdninger som bryter med norske lover og demokratiske idealer, forklarer Nybø.

Men høyere utdanningsminister Nybø ser ikke ut til å bekymre seg spesielt mye på nåværende tidspunkt.

– Norske campuser er generelt trygge. Samtidig er det viktig at vi ikke tar dette for gitt. Vi må ha tiltak for å håndtere bekymringer knyttet til studenter uten at vi samtidig innfører en overvåkningskultur.

Vi jobber forebyggende for å hindre at denne trusselen øker

Kunnskapsdepartementet

Kan få negative følger

Doktorgradsstipendiat fra Institutt for samfunnspsykologi ved Universitetet i Bergen, med kompetansefelt i integrering og ekstremisme, Harja Tahir, mener slike tiltak kan ha negative konsekvenser.

– Forskning fra Storbritannia viser for eksempel at grupper som er en del av slike tiltak kan føle seg overvåket og at de ikke kan snakke åpent om tema som omhandler for eksempel deres religion eller andre ideologier.

Det kan føre til at de føler de må skjule identiteten sin, forklare Tahir. Også KD er klar over at denne risikoen er til stede ved innføring av slike tiltak.

– Det kan til og med virke mot sin hensikt. Vårt fokus er heller på hvordan skape miljøer som er ivaretagende og som ser den enkelte. Dette er en utfordring i så store miljøer som høyskoler og universitet.

Han mistenker imidlertid ikke at KDs tiltaksplan vil få negative konsekvenser, et synspunkt som støttes av UiOs rektor Svein Stølen.

– Vi gjør blant annet vurderinger knyttet til arrangementer som er kontroversielle og der en kan forvente store demonstrasjoner eller at viktige verdier blir satt på prøve, sier han.

universitas@universitas.no

Dette er noen av rådene i tiltaksplanen:

- + Lær hverandre bedre å kjenne.
- + Studenter og ansatte oppfordres til i større grad å delta i den offentlige samfunnsdebatten.
- + Det er viktig å klargjøre hvilke arrangementer og aktiviteter som ikke bør tillates på campus, og hvem som har ansvar for å gi råd om dette.
- + Styrk tilbudet om psykolog- og rådgivningshjelp.
- + Virksomheten skal jevnlig utarbeide og oppdatere risiko- og sårbarhetsanalyser (ROS).
- + Kontaktpunkt: Beredskapsrådet skal i samarbeid med Sikresiden etablere en fane på sikresiden.no hvor råd og retningslinjer for hvordan man skal håndtere en bekymring eller usikkerhet er beskrevet.

SiO avslutter forholdet med omstridt inkassobyrå

Misnøye: – Den nye løsningen er enklere og bedre, sier Nejad-Trondsen.

På grunn av flere tilbakemeldinger fra studenter om svært aggressiv inndrivning, faser SiO ut samarbeidet med inkassoselskapet Melin Collectors.

Inkasso

tekst Jakob Fosslund Dietz
foto Odin Drønen

– Vi har fått en god del tilbakemeldinger fra studenter som har vært misfornøyd med det de har opplevd som veldig aggressiv inndrivning. Dette er en av grunnene til avgjørelsen vår, sier Trond Morten Nejad-Trondsen, direktør i SiO Helse og Rådgivning.

Melin Collectors er et av Norges ledende inkassoselskaper innenfor helsesektoren. Sammen med moderselskapet Melin Medicals har Melin Collectors fått mye oppmerksomhet det siste året. I løpet av de siste 12 månedene har blant annet Aftenposten, NRK og TV2 skrevet om selskapets inkassovirksomhet og vært i kontakt med både leger og pasienter som har stilt seg svært kritiske til selskapets innkrevningsmetoder.

Hovedbekymringen har vært at pasienter, en særlig sårbar gruppe

som i utgangspunktet kan ha fysiske, psykiske og/eller økonomiske vanskeligheter i livene sine, har blitt ofre for en hissig innkrevningspraksis. Gebyrer, renter, inkassoomkostninger, og påfølgende rettsgebyrer og gebyr for skriving av begjærer, har hopet seg opp og resultert i kostnader opp i det mangedobbelte av det opprinnelige kravet.

Et typisk scenario er at en pasient går forbi en av Melins betalingsautomater på vei ut fra legevakten og glemmer å betale, har dårlig tid eller manglende mulighet til å betale der og da.

– Ny og bedre løsning

Mer enn 75 prosent av Norges allmennleger og legevakter benytter seg av Melin Medicals' selvbetjeningsløsninger og dermed også Melin Collectors' tjenester.

– Avtalen med Melin Collectors ble nylig sagt opp for alle allmennhelsetjenester under SiO, sier Nejad-Trondsen.

Han trekker frem en ytterligere årsak til SiOs avgjørelse.

– Vi arbeider med å tilby digitale helsetjenester, hvor vi trenger mulighet for å betale uten fremmøte.

Nejad-Trondsen mener den nye løsningen SiO er i ferd med å få på plass, vil tjene studentene.

– Den nye løsningen er enklere og bedre. Pasientene slipper å møte opp fysisk for å betale, og problemet med kø ved betalings-

automatene er fjernet.

Samarbeidet med Melin Medicals og Melin Collectors er imidlertid ikke helt avsluttet. Avtalen gjelder fortsatt i tannlegetjenesten.

– Avtalen med Melin Collectors løper fortsatt i tannlegetjenesten, men vil opphøre i september i år.

– Trist

Ingvill Hestenes, daglig leder i Melin Medicals, synes det er trist at samarbeidet avsluttes. På spørsmål om Melin Medicals har noen kommentar til at SiO begrunner utfasingen med misfornøyde studenter og aggressiv inndrivning, svarer Hestenes følgende:

– Det er beklagelig at SiO har fått negative tilbakemeldinger fra sine studenter.

Hun sier også at Melin Collectors' ordning sørger for at det er behandlerne – altså helseforetakene – som bestemmer over prosessen.

– Løsningen vår er tilrettelagt slik at behandlerne selv kan bestemme både hvilke pasienter som skal følges opp, og hvordan kravene skal følges opp.

Hestenes tilføyer også at pasienter alltid kan ta kontakt med Melin Collectors.

– Det skal være lav terskel for pasientene å ta kontakt med oss dersom vedkommende ikke klarer å betale innen fristen eller trenger hjelp til å forstå kravet.

universitas@universitas.no

Med gul streikevest: Mirjam (24) er hovedtillitsvalgt på Godt Brød Nydalen. Hun og fem andre ansatte har kjempet en lang kamp for tariffavtale på arbeidsplassen.

Streikende studenter

I nesten et år har Mirjam og andre ansatte ved Godt Brød i Nydalen kjempet for lønnen de mener de fortjener. På fredag gikk de ut i streik.

Streik

tekst Ingrid Andrea Holland og Vibeke Johannessen
foto Henrik Follesø Egeland

– Jeg har aldri streika før, så det er jo litt stort og skummelt, forteller Mirjam Kirchhofer (24), som er hovedtillitsvalgt på Godt Brød Nydalen.

Klokken seks om morgenen fredag 15. februar gikk hun og fem andre deltidsansatte studenter ut i streik etter en flere måneder lang kamp mot ledelsen.

Lang prosess

– Vi startet arbeidet for cirka 10 måneder siden. Da minstelønnen for serveringsbransjen ble innført tenkte vi at dette gjaldt oss også, og at vi ville få på plass en avtale, forklarer Kirchhofer.

I 2018 ble arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjonene enige om at ansatte i overnatting, servering og catering har krav på minstelønn. Denne satsen er nå på 161,87 kroner i timen.

Kirchhofer forteller at de på Godt Brød har hatt mye lavere lønn enn dette, og at det har vært opp til hver enkelt ansatt å for-

Det er derfor de nå valgt å gå ut i streik.

Tøff påkjenning

Mirjam Kirchhofer er først og fremst student, og går andre året på bachelor i Samfunnsgeografi ved UiO.

– Det har vært vanskelig å konsentrere seg om studiene. Det

– Disse her er jo i 20 prosent stillinger og da er det veldig vanskelig å få rammet bedriften. Men her har det gått bra. De ansatte står på.

Pettersbakken mener dårlige arbeidsforhold er et problem på mange typiske studentarbeidsplasser, og særlig i serveringsbransjen. Nå håper han kampen om tariffavtale på Godt Brød kan sette et eksempel for andre deltidsansatte.

Både han og Kirchhofer er helt klare på at de ikke gir seg før de får det de mener de fortjener.

– De eneste to utveiene nå er at Godt Brød-ledelsen gir etter for kravet eller går konkurs, konkluderer Pettersbakken.

Definisjonsspørsmål

Etter flere forsøk får Universitas svar fra markedsjef Kristin Larsen i Godt Brød. Hun skriver det følgende i en tekstmelding:

– Streikens kjerne er at vi mener Godt Brød er et bakeri, mens Fellesforbundet mener vi er en restaurant.

Hvorvidt Godt Brød defineres som et bakeri eller en restaurant, er det som bestemmer hva som er riktig tariffområde. Dette

spørsmålet ligger nå i hendene til Landsorganisasjonen i Norge (LO) og Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO), forklarer Larsen.

– Dette har dratt ut i tid, da LO har bedt om utsettelse. Vi synes det er veldig synd at det er hatt tid, og at vi nå står i en streik i Nydalen.

Tirsdag kveld er streiken fremdeles pågående ved Godt Brød Nydalen.

VISSTE DU?

I desember i fjor krevde de ansatte ved Godt Brød i Trondheim tariffavtale. De fikk gjennomslag for kravet, og slapp å gå ut i streik.

universitas@universitas.no

De eneste to utveiene nå er at Godt Brød-ledelsen gir etter for kravet eller går konkurs

Svein-Frode Pettersbakken, organisasjonarbeider i Fellesforbundet

handle om lønn.

– Da kommer det an på hvordan du er som person, om du tør å be om 15 eller 20 kroner økning. Det oppleves veldig ubehagelig, sier hun.

De ansatte bestemte seg derfor for å melde seg inn i Fellesforbundet, og sendte inn et krav om tariffavtale til ledelsen i Godt Brød. Dette skjedde i mai i fjor.

– Frem til nå har det vært stille fra ledelsen sin side, sier Kirchhofer.

Hun opplever at ledelsen ikke har tatt de ansattes krav på alvor.

går mye hjernekapasitet med på å tenke på konflikten og snakke med kollegene mine, forklarer hun.

Alle de andre streikende er studenter, og har, ifølge Kirchhofer, trivdes godt på arbeidsplassen. Men de siste månedene har vært så krevende at flere har valgt å slutte.

– Gi etter eller gå konkurs

Fagforeningsarbeider Svein-Frode Pettersbakken fra Fellesforbundet har støttet de ansatte siden starten.

Tariff og minstelønn

+ En tariffavtale en avtale mellom en fagforening og en arbeidsgiver eller arbeidsgiverforening om arbeids- og lønnsvilkår eller andre arbeidsforhold.

+ I Norge har vi ingen generell minstelønn, men i noen bransjer er det innført en minstelønn for å forhindre sosial dumping. For ansatte i overnatting, servering og cateringbransjen er minstelønnen 161,87 kr dersom du er over 20 år.

HF på juksetoppen for åttende år på rad

Ingen over, ingen ved siden: Til tross for en nedgang i antall tilfeller av juks, ruver fortsatt HF høyt over de andre fakultetene på UiO.

Selv om antall juksesaker på Universitetet i Oslo (UiO) synker, og antallet på Oslomet øker, viser statistikken at UiO fremdeles er det ubestridte jukseuniversitetet.

Fusk

tekst Jonas Solgård, Vibeke Johannessen
foto Gina Grieg Riisnæs

I 2018 var det totalt 61 juksesaker ved UiO. Det humanistiske fakultet er igjen å finne helt på toppen av listen, med nesten 80 prosent av alle sakene.

HF har jevnt over hatt veldig mange flere tilfeller av juks enn de andre fakultetene ved UiO, og har siden 2011 hatt den tvilsomme æren av å huse studentene som jukser mest. Selv om de også i år troner øverst, viser tall Universitas har fått tilgang til en nedgang sammenliknet med året før. I 2017 ble det nemlig registrert 70 juksesaker ved HF, i motsetning til årets 48 saker.

– Det er vanskelig å si noe sikkert om hvorfor antall juksesaker er lavere for 2018 enn 2017, og dermed også vanskelig å si om det er en varig endring, sier Gunn Enli, prodekan ved HF til Universitas.

Mer juks på Oslomet

Statistikken fra Oslomet viser en oppgang i antall tilfeller av juks. I studieåret 2016/2017 ble det registrert ti tilfeller av juks mer enn i året etter.

Ifølge Marianne Brattland, som er studiedirektør ved Oslomet, har dette en naturlig forklaring.

– Oslomet har en økning i antall studenter og i antall kandidater til eksamen. Følgelig vil det ikke være unaturlig med en økning i antall saker, sier hun.

Brattland forteller at plagiatkontrollprogrammet URKUND ble tatt i bruk ved alle eksamener på Oslomet fra 1. september 2017.

Til sammenlikning, har Oslomet kun registrert halvparten så mange juksesaker som UiO, selv om forskjellen på antall studenter bare teller drøye åtte tusen.

– Oslomets tall er på linje med det som er normalt for sektoren, med omtrent like mange saker

som ved UiB. Jeg har ikke kjennskap til UiOs tall og kan følgelig ikke kommentere dette, sier hun. – Hva slags rutiner har dere for å unngå fusk?

– Oslomet har jobbet systematisk over lang tid med opplæring i kildebruk, referanseteknikk og fusk i forelesninger. Vi opplever at våre studenter er opptatt av dette, sier Brattland.

Studiedirektøren påpeker at studentene blir godt informert via nettsidene, i tillegg til at det arrangeres kurs i kildebruk og referering.

Hun forteller videre at det er viktig for universitetet at studentene skal få all informasjonen de trenger i forbindelse med eksamen.

– I forbindelse med skoleeksamen informeres det om tillatte hjelpemidler i forkant, og under, eksamen. Dette informeres på nettsider, i forelesninger og kurs, og på selve eksamensdagen.

Exphil utgjør halvparten av sakene

Prodekan Enli ved UiO sier at exphil er det faget som gjør at HF ligger så høyt på listen over antall fuskasaker.

– HF er ansvarlig for EXP-HILO3 hvor seminarvarianten består av to eksamener uten tilsyn. Dette er et emne alle studenter som tar en grad ved UiO må ta, og det er mange kandidater som tar eksamen i dette hvert semester.

Enli forteller at exphil utgjør cirka halvparten av alle juksesakene på HF i 2018. Det betyr at HF ligger langt oppe på juksestatistikken, selv uten exphil.

Til tross for den dystre fuskestatistikken bedyrer prodekanen at fakultetet jobber aktivt med informasjon om akademisk oppgaveskriving og sitat- og kildebruk.

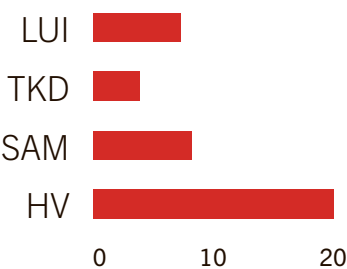
– Våre faglærere bruker tid på dette i undervisningen. I tillegg informerer vi om konsekvensene av å bli tatt for fusk, som kan være både annullering av eksamen og utestengning fra alle høyskoler og universiteter i Norge.

Ifølge Enli dreier de aller fleste fuskasakene seg om hjemmeeksamener, som er en eksamensform som brukes i exphil. HF er dessuten det fakultetet som har flest hjemmeeksamener, sier hun.

universitas@universitas.no

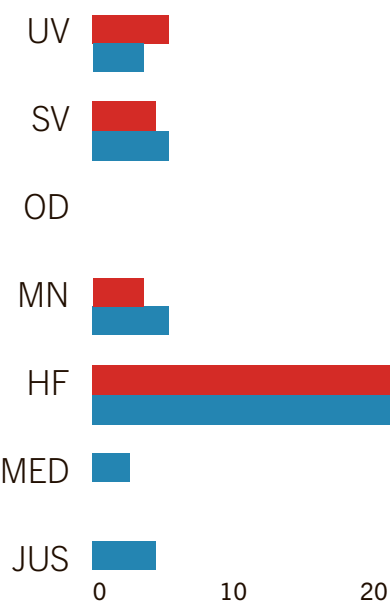
Fusk ved Oslomet (2018)

Totalt: 43

Fusk ved UiO (2017/ 2018)

Totalt: 89 (2017), 61 (2018)

Er likegyldige til forsknings- og høyere utdanningsminister

En måling utført på vegne av Dagbladet viser at Iselin Nybø er blant de mest usynlige statsrådene i regjeringen.

Spøkelse

tekst Henrik Giæver

– Høyere utdanning og forskningspolitikk er ikke noe område som skaper mye blæst i media. Det er ikke mange konfliktområder og vanskelig å løfte, sier Iselin Nybø, forsknings- og høyere utdanningsminister, til nettavisen Khrono. En undersøkelse, utført av Ipsos på vegne av Dagbladet, viser at over halvparten av de spurte med fullført grunnskole ikke har noen mening om hvorvidt Nybøs innsats i regjeringen er god eller dårlig.

– **Vet ikke**
Ser man kun på tallene for de med høyere universitetsutdanning, er ikke tallene særlig mer oppløftende for Nybø. Der

svarer nemlig 48 prosent «vet ikke» på spørsmål om Nybøs innsats. Ser man kun på de med fullført grunnskole svarer hele seks av ti det samme, ifølge Dagbladets tall.

Til Khrono forteller Nybø at hun tar kritikken på alvor. – Jeg tar jo selvfølgelig målingen alvorlig, og skal ikke bagatellisere. Det er viktig for meg å få synliggjort Venstres politikk, og det er viktig for regjeringen å få synliggjort politikken vår for høyere utdanning og forskning.

Medias feil
Overfor Khrono trekker Nybø frem medias dekning av Kunnskapsdepartementets arbeid som en bidragende faktor til at få folk kjenner til nevnte arbeid. Hun trekker blant annet frem at hun en gang var gjest i Dagsnytt atten på NRK for å diskutere Plan S (et initiativ for åpen tilgang til all offentlig finansiert forskning innen 2020.), men at flere som fikk med seg debatten ikke hadde skjont hva som ble diskutert.

Hun mistenker også at dekningen av moderpartiet Venstre, som er i hardt vær for tiden, kanskje tar mye av oppmerksomheten.

– Dersom Dagbladet hadde ringt meg om denne målingen hadde jeg bestemt meg på forhånd at jeg, på en humoristisk måte, skulle foreslå at avisen brukte litt mer spalteplass på dette viktige området, sier hun til avisen.

universitas@universitas.no

Dette er Iselin Nybø

- + Politiker fra partiet Venstre
- + Tidligere leder i Rogaland Venstre
- + Utdannet jurist
- + Forsknings- og høyere utdanningsminister fra 2018 i Erna Solbergs regjering.
- + Sto bak forslaget om å kutte 15 prosent av stipendiet til studenter som ikke fullfører en grad på normert tid.
- + Har omtalt seg selv som «verdens kjedeligste menneske» overfor Universitas

Kilder: Wikipedia, Universitas

Nybø må gå

Karma er en bitch som har bitt statsråden bak.

Kommentar

Stine G. Bergo

«Nybø hvem?». En liten vellyst farer gjennom kroppen, og en ondskapsfull latter klinger i bakhodet, når jeg leser at seks av ti svarte dette på spørsmål om Nybøs innsats som statsråd i Dagbladets Ipsos-måling. At statsråden for forskning- og høyere utdanning er så godt som usynlig for den jevne nordmann, er vel fortjent. Hvis man tror på god gammeldags karma, er det dessuten lite overraskende.

I det lille året Nybø har sittet ved posten, har hun nemlig sett med stivt blikk over hodet på de hun er statsråd for. Hvem er vi? De som sitter på vonde stoler i svære saler hele dagen og spiser ymse rester med studentpakkens bolognese-base til middag. Kanskje vanskelig for en statsråd for høyere utdanning å svare på. Svaret er: *studentene*.

Det er ikke det at vi har vært stille. «Vipps meg, Nybø!» og «Nei til pisk, ja til støtte» kunne høres på Universitetsplassen før jul, da 300 studenter møtte til demonstrasjon mot den forferdelige nye stipendordningen Nybø foreslo i fjor. 24.000 studenter skrev under på et opprop mot den, og leder for Norsk studentorganisasjon, Håkon

Randgaard Mikalsen, erklærte krig mot statsrådens politikk.

Det er da det blir så innmari latterlig og utrolig provoserende at Nybø forklarer egen usynlighet med at «høyere utdanning- og forskningspolitikk ikke er noe område som skaper mye blæst i media. Det er ikke mange konfliktområder og vanskelig å løfte». Hva som er blæst for Nybø, lurer jeg veldig på. Kanskje faller det bare inn under statsrådets definisjon om det står i Dagbladet. Nybø ymter nemlig frempå at avisen burde løftet henne og hennes post fram i lyset.

– Da hadde kanskje flere hatt en oppfatning av om jeg gjør en god eller dårlig jobb, sier hun til Khrono.

Muligens har ikke Dagbladet gjort en god nok jobb. Muligens er det alle andres feil enn Nybøs. Statsråden kan også lulle seg inn i det faktum at posten hennes sjeldent blinker i statsråds kortstokken. I 2015 visste kun én av fire at nåværende næringsminister Torbjørn Røe Isaksen var kunnskapsminister. Forskjellen var at han ikke skapte ramaskrik hos dem han faktisk var minister for. Glem det igjen, Nybø? Studentene.

Det hjelper likevel lite å se bjelken i eget øye nå. Nybø har for mye dårlig karma. Selv om den største delen av Norges befolkning ikke bryr seg om hvem hun er, gjør studentene det. Når du ikke ser oss, er jobben du gjør for dårlig. Ett år ble ett år for mye. Så Nybø, tre ned fra din høye hest og gi statsrådsposten din til noen som fortjener den.

universitas@universitas.no

ARKIVFOTO: LUCAS LEONARDO IBÁÑEZ-FERRIN

Usynlig: Seks av ti svarer «Nybø, hvem?» på spørsmål om Iselin Nybøs innsats som statsråd.

“Fantastisk, farlig
og fantasirikt.”

BT 16.2.19

FOTO: HELGE HANSEN — DESIGN: HALTENBANKEN

KNOWHOWS

CARTE
BLANCHE

NORGES NASJONALE KOMPANI
FOR SAMTIDSDANS

Studentpris
165 kr

Kristin Ryg Helgebostad ^{NO}
Ingeleiv Berstad ^{NO}

Den Norske Opera & Ballett
28. februar—3. mars
Billetter → carteblanche.no eller operaen.no

Over halvparten av KHiO-ansettelser er midlertidige

Forskerforbundet mener Kunsthøgskolen i Oslo (KHiO) misbruker muligheten til å ansette på åremål.

Midlertidighet

tekst Jantra Hollum
foto Vibeke Johannessen

Midlertidigheten ved statlige universiteter og høyskoler er langt over nivået i arbeidslivet ellers i 2018, viser tall fra Statens database for høyere utdanning (DBH).

Leder i Forskerforbundet, Guro Elisabeth Lind, forteller om personlige konsekvenser for midlertidig ansatte, knyttet til økonomisk usikkerhet, som går spesielt hardt utover unge forskere. Hun frykter at mange dermed velger bort forskeryrket.

– Det er ingen gode grunner til at academia skal være dårligere enn arbeidslivet ellers, sier hun.

– Absolutt kritikkverdig

Det er kunsthøgskolene som har høyest forekomst av midlertidige ansettelser, ifølge tallene fra DBH. De private høyskolene har imidlertid færrest ansatte på midlertidige kontrakter.

– Hvorfor er tallene lavere ved private høyskoler og høyest ved kunsthøgskolene?

– De private høyskolene har ikke den samme gamle ansettelseskulturen. Dessuten må de i større grad være konkurransedyktige på lønns- og arbeidsvilkår, forteller Lind.

Kunsthøgskolene har en spesiell adgang til å ansette på åremål, når skapende eller utøvende kunstnerisk kompetanse inngår som et vesentlig element i kompetansekravet, ifølge Forskerforbundet.

– Dette misbruker de til å ansette en uforholdsmessig høy andel av de faglig ansatte på midlertidige kontrakter. Det er absolutt kritikkverdig, sier Lind.

– Kontakt med tiden

Ved rekruttering av professorer, førsteamanuensiser og høyskolelektorer på Kunsthøgskolen i Oslo er det vanlig å lyse ut stillingen for en periode på seks år med mulighet for forlengelse.

Victoria Meirik, dekan ved

Teaterhøgskolen, påpeker at Forskerforbundet har et viktig poeng i kritikken sin og at midlertidige kontrakter er en usikker situasjon for mange.

– Jeg mener dog ikke at det er misbruk av ansatte. Det er en ulempe ved at kunstnerisk kompetanse skal spille en såpass viktig del av ansettelsene, men det er en viktig del av å holde utdannelsen i kontakt med tiden.

– Hvorfor kan KHiO ha en så høy andel midlertidig ansatte?

– Jeg oppfatter dette som en del av et ønske om at pedagogikken skal favne nye strømninger og være mangefasettert. Det at pedagoger også ønsker å flytte på seg er også et viktig del av midlertidigheten.

Gikk utover studiekvaliteten

Cecilia Bivald (34), tidligere student på Metall- og smykkekunst ved KHiO, forteller at midlertidig ansettelse for professorer går utover stud-

iekvaliteten.

– Tiden det tar å ansette en professor og blir brukt på å sette seg inn i systemet og skolen, gjør at elevene må gå lenge uten en aktiv professor tilstede i avdelingen, forteller Bivald.

Bivald synes imidlertid det er positivt at KHiO skifter ut de kunstneriske ansatte ofte.

– Kunstskoler skal etter min mening ha arbeidende

kunstnere som lærere. Elevene lærer å både skape kunst og bygge en karriere. Dersom man skulle hatt lærere som bare underviser, tror jeg resultatet ville vært et dårligere innblikk i dagens kunstverden.

Positive til utskiftning

Kristian Vindenes (26) ble uteksaminert fra KHiO i 2017. Han forteller at det var en del rotasjoner av de ansatte da han studerte der.

– Jeg er fan av det. Man møter ulike personer og det er bra i denne bransjen. Det var ikke noen drastiske endringer og det var positivt.

Ella Skorgan (19) går på første året på jazzdans og har ikke lagt merke til så mange endringer, men er positiv at kommer nye ansatte.

– Det er viktig å skifte ut de såkalte dinosaurene.

– Føler du at lærerne får fulgt med på din utvikling i studiet, når de har midlertidige kontrakter?

– Vi har noen som alltid har vært her, så det er noen som kjenner meg godt og som ser utviklingen min. Det er fint med en balanse.

universitas@universitas.no

Midlertidig ansatte, 2018

+ Andelen midlertidige i ordinære undervisnings- og forskerstillinger var i 2018 på 18,3 %, omtrent på samme nivå de siste fire årene.

+ Dersom man tar med stipendiater, postdoktorer og faglige ledere er andelen midlertidige ansatte på 34 % ved statlige institusjoner, mens den er på 16,8 % ved de private. Én av tre i UH-sektoren er altså midlertidig tilsatt.

+ Andelen midlertidige er spesielt høy ved Kunsthøgskolen og enkelte vitenskapelige høyskoler. Dette har primært sin forklaring i at UH-loven gir en særlig åremålsadgang for undervisnings- og forskerstillinger når skapende eller utøvende kunstnerisk kompetanse inngår som et vesentlig element i kompetansekravet. Dette gjelder blant annet KHiO, AHO og NMH.

+ OsloMet, UiA og NHH utmerker seg i positiv retning ved en andel på 11–12 %.

+ Midlertidigheten blant vitenskapelig ansatte ved private høyskoler ligger rundt 10 %.

Kilde: Forskerforbundet

Kritikkverdig: Forskerforbundet mener KHiO har en urimelig høy andel av ansatte på midlertidige kontrakter.

Dette kan bli Oslos tr

I løpet av ti år vil Høyskolen Kristiania doble antall studenter, bli Norges første arbeidslivsuniversitet, samt mer enn halvere antall adresser. – Deichman vil være et verdig hovedkontor, sier rektor.

Deichman

tekst Maria Støre
foto Charlotte Førde Skomsøy

– Det er nok mange som er interesserte i å kjøpe Deichmans gamle hovedbibliotek, men vi er de som er best egnet til å kjøpe bygget, forteller Høyskolen Kristianias rektor, Arne Krumsvik, til Universitas.

Han mener Høyskolen Kristiania kan verne om byggets historiske rolle, samtidig som de er økonomisk rustet til både å kunne kjøpe og ivareta det gamle biblioteket.

I 2020 vil nemlig Deichman hovedbibliotek flytte ut av sine gamle lokaler på Hammersborg, til nye lokaler i Bjørvika. Oslo kommune har ikke funnet noen aktører til å overta bygget, og har derfor bestemt at det nå skal selges på det åpne markedet, ifølge Aftenposten.

Først i køen finner vi Høyskolen Kristiania.

Hovedkontoret

– Deichman ville vært et verdig hovedkontor, og med den veksten vi ønsker i fremtiden er det absolutt mer aktuelt med et større og mer sentrumsnært lokale, sier Krumsvik.

Høyskolen Kristiania er allerede Norges nest største private høyskole, kun slått av Handels-høyskolen BI. Likevel vil de bli større. I dag har institusjonen omtrent 10.000 studenter, men dette antallet skal fordobles.

I fjor høst var en av Universitas' egne journalister på flytur med den beryktede høyskolerektoren. Ikke bare kunne Krumsvik peke ut Høyskolens nåværende hovedsete i Kirkegata fra 2200 meter over havet, men han kunne også fortelle en hel del om skolens fremtidsplaner. Planene har ikke endret seg stort.

– I 2030 skal vi være Norges første arbeidslivsuniversitet. Innen den tid skal studentmassen dobles, og for at det skal skje trenger vi gode og funksjonelle lokaler, forteller rektoren.

Om alt går etter planen blir det ikke Kirkegata Krumsvik kommer til å peke på fra flyturene sine, men altså gamle Deichmans hovedbibliotek på Hammersborg.

Vil ha færre adresser

– Men har Deichman plass til 20.000 studenter?

– Nei, det er ikke nok plass der, så vi må beholde noen av de andre lokalene. Et av målene våre er jo å få samlet skolen. I dag har vi åtte adresser, men i fremtiden ønsker vi å ha tre, sier Krumsvik.

Av de åtte er det et par lokaler Krumsvik vil beholde. Blant annet nevner han Campus Fjerdingen som har studenter innenfor forskjellige fagfelt, som teknologi, kunsthøgskole og ledelse. Han påpeker at det er et lokale spesielt tilpasset de aktuelle fagfeltene, og at det derfor ikke er hensiktsmessig å fjerne Fjerdingen fra adresselisten.

Likevel er det et viktig poeng at skolen ønsker å samle de forskjellige lokalene i takt med skolens vekst. Krumsvik mener

Deichman som hovedkontor sender et godt signal.

– Det er et flott bygg som egner seg godt til å signalisere kunnskap, og det egner seg enda bedre til å signalisere Universitetet vi skal bli.

Det er et flott bygg som egner seg godt til å signalisere kunnskap

Arne Krumsvik, rektor ved Høyskolen Kristiania

Vil ikke rive

Det gamle hovedbiblioteket står på en såkalt gul liste hos byantikvaren. Det innebærer at deler av bygget kan være vernet. I Aftenposten står det likevel at det ikke skal være umulig å rive et bygg på gul liste av den grunn. Men Krumsvik vil ikke rive, han vil bare gjøre noen modifikasjoner som tilpasser rommene til høyskole drift – eller universitetsdrift, i fremtiden.

– Det er snakk om å gjøre noen endringer, pusse opp, rett og slett, siden vi gjerne vil ha bygget som hovedkontor. Samtidig vil vi ha et bibliotek der inne, og tenker det kan passe fint med noen auditorium, i tillegg til undervisningsrom, forteller rektoren.

Men at han vil verne om byggets integritet er det ingen tvil om.

– Vi vil i hvert fall ikke rive det! Det er derfor vi ønsker å legge inn bud på Deichman, på grunn at dets historie, verdi og potensiale. Dette er et verdig bygg, påpeker han.

– Men hvis Høyskolen Kristiania ikke får kjøpt Deichman, har dere noen andre lokaler i kikkerten?

– Vi har selvsagt flere alternativer.

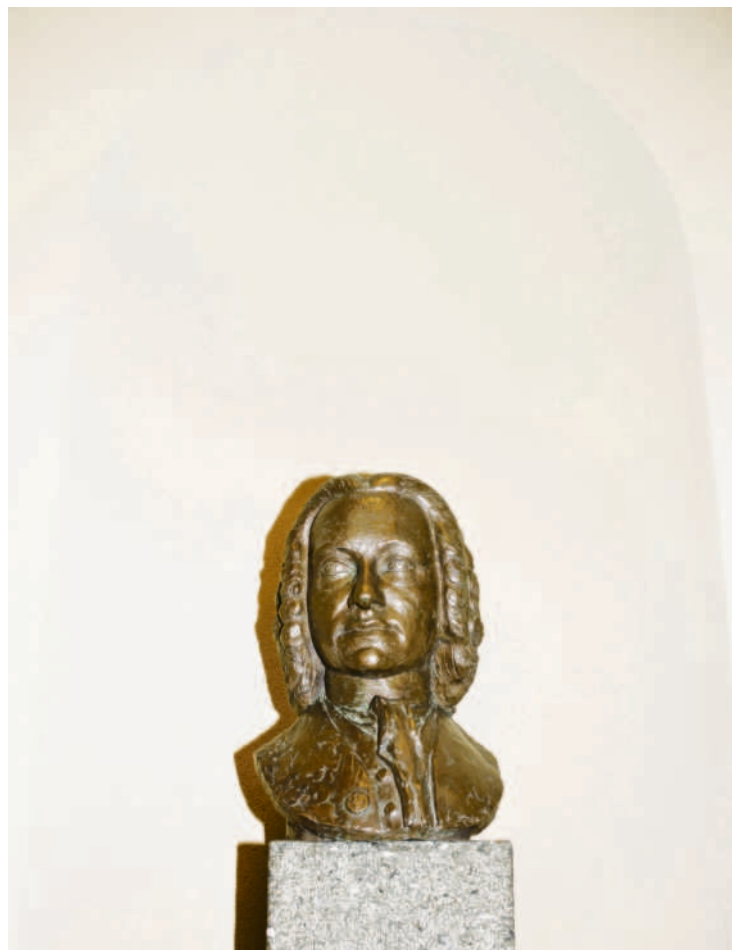
universitas@universitas.no

For alle: Biblioteket huser Carl Deichmans boksamling på 7000 bøker og 150 manuskripter, som ble testamentert bort til offentlig bruk i Christiania da han døde.

Historisk: Deichmans hovedbibliotek ble grunnlagt i 1785, og er et av Norges eldste bibliotek.

Deichman: Det gamle hovedbiblioteket står på gul liste hos byantikvaren, som innebærer at deler av bygget kan være vernet.

redje universitet

Først i køen: I 2020 vil Deichmans hovedbibliotek flytte til nye lokaler i Bjørvika. Oslo kommune har bestemt at det nå skal selges på det åpne markedet. Høyskolen Kristiania står først i køen.

Tilbudsguiden

AVIS
 Grubbegata 6 Oslo dagsavisen@kundesenter.com www.dagsavisen.no Tlf: 22 99 80 50 50 % studentrabatt på Dagsavisen
 abo@morgenbladet.no www.morgenbladet.no Tlf: 23 33 91 80 50 % studentrabatt på Morgenbladet Bestill her: www.morgenbladet.no/student
BEMANNINGSBYRÅ
I starten av din karriere? Se mulighetene på manpower.no
LEGE
 Lei av å vente på legen? -Studentvennlige priser -Bred kompetanse -Drop-in og kort ventetid -Åpent alle dager Vi er der når du trenger oss! Aker Brygge Legesenter Stranden 89 0250 Oslo kontakt@akerbryggelegesenter.no Tlf:92 300 200 www.akerbryggelegesenter.no
MUSEUM
 Opplev Popsenteret - et moderne og interaktivt opplevelsesmuseum for norsk populærmusikk. Syng i studio! Studentrabatt Trondheimsvn.2 v/Schous plass Tlf: 22 46 80 20 Se våre aktiviteter og program på popsenteret.no og fb/popsenteret
TANNLEGE
ST OLAVS Plass TANNKLINIKK St.Olavs plass 3 0165 Oslo tannlegeruhi@gmail.com Tlf: 22 20 39 82 www.tannlegepilestredet.no Studentrabatt: For undersøkelse kun kr. 399,- Inkl. enkel rens og 2 rtg bilder. 15% på videre behandling. Husk gyldig studentbevis!

To veier til Norge

Murhaf planla å reise før krigen brøt ut, mens Alaa tok den farlige veien over Middelhavet. Ingen av de to syriske UiO-studentene kan dra tilbake.

Vil si takk: Siste del av reisen hadde ikke Alaa Sami (28) en eneste krone igjen. Med hjelp fra en fremmed mann fikk han råd til å ta det siste toget, fra Malmö til Oslo. – Siden da har jeg prøvd å finne mannen igjen, for å si takk, forteller Alaa.

Syria

tekst Pernille Solheim
foto Ola Vatn

– Det er lenge siden sist jeg fortalte historien min til noen. Plutselig tenker jeg på detaljer, gode og vonde, som jeg nesten hadde glemt, sier Alaa Sami, informatikkstudent ved Universitetet i Oslo, til Universitas.

Ifølge FNs høykommissær for flyktninger har rundt 5,6 millioner syrere flyktet fra Syria, siden opprørene brøt ut i mars 2011. Våren 2012 ble Alaa en av dem.

Etter å ha tilbrakt to år i krigsherjede Libya, og vært nær drukningsdøden i en fiskebåt på vei over Middelhavet, befant Alaa seg plutselig i Milano i Italia. Han var trygg og tørr, og hadde tid til å undersøke alle de aktuelle europeiske landene grundig.

Det var da han kom over nettsidene til Voss fallskjermklubb. Tanken på å sveve over den ville norske naturen ble avgjørende da han skulle velge hvor å begynne sitt nye liv.

Fire år senere sitter han i kafeen til Georg Sverdrups hus og snakker fritt på klingende norsk – med et hint av bergensdialekt – om turer til Trolltunga, Galdhøpiggen og Preikestolen.

– Jeg elsker norsk natur, sier Alaa.

Over havet

Siden begynnelsen av det syriske opprøret, hadde Alaa vært aktiv i en hemmelig organisasjon som stelte i stand demonstrasjoner. Da medlemmer av organisasjonen begynte å bli arrestert og drept, bestemte Alaa seg for å flykte.

– Jeg hadde en drøm om å reise allerede før krigen brøt ut, men jeg kunne ikke, fordi jeg hadde så stort ansvar i familien. Men da myndighetene ville ta meg, så hadde jeg ikke noe valg, sier han.

Jeg tror egentlig ikke at du eller noen andre kan forstå, for dere har ikke opplevd det

Alaa Sami, informatikkstudent ved UiO

Sammen med noen venner fikk han kontakt med menneskesmuglere, som lovet å frakte dem trygt over havet, fra Libya til Italia, mot en betydelig pengesum.

– Men det viste seg å være en liten fiskebåt, og vi var mellom 350 og 400 som skulle reise. Hele båten var full av mennesker, minnes Alaa.

Noen dager ut i seilasen begynte passasjerene å mistenke at kapteinen ikke visste

«Før mars 2011 snakket vi aldri om politikk»

Murhaf Fares, stipendiat ved UiO

Privilegert: Foreldrenes økonomiske støtte var helt avgjørende for at Murhaf Fares kunne velge å ta utdanningen sin i utlandet, og ikke trenge å flykte på den harde måten.

hvor han skulle. Da båten i tillegg begynte å ta inn vann, brøt panikk ut om bord. Mens noen jobbet på spreng for å hindre vannet fra å strømme inn i båten, samlet andre penger, så de kunne bestikke kapteinen til å la dem låne satellitttelefonen.

– Jeg var veldig nær å drukne i havet, men det skjedde ikke. Så det lønnet seg faktisk å ta sjansen, sier Alaa.

– Når man har overkommet så vanskelige utfordringer, er det mye lettere å takle de neste. Å lære seg et nytt språk, eller å komme seg videre i utdanning, virker for eksempel ganske lett i forhold.

Alaa gløder når han minnes alt han har kommet seg gjennom.

– Det motiverer meg. Motivasjon og drømmer formes av det man opplever i livet. Jeg vil være med på å gjøre verden bedre.

Å forlate revolusjonen

Murhaf Fares jobber med en PhD-grad, også i informatikk, på UiO. Han er pen i tøyet, og snakker på en måte som reflekterer hans mange år på universitetet. Murhaf er fra Syria, men, siden han først kom til Norge som student, er han ingen flyktning.

– Jeg var privilegert, og fikk reise, siden foreldrene mine kunne støtte meg økonomisk, forteller han.

I 2010 var han i ferd med å fullføre en bachelorgrad på Universitetet i Damaskus, og ville ut. Med verneplikt for alle menn, var det ingen fremtid for ham i Syria. Det var da han valgte å søke seg til en master ved UiO.

Lite visste han, eller noen andre, at opprør kom til å bryte ut året etter, mens han fortsatt holdt på å fullføre bachelorgraden sin.

– Det var et vendepunkt. Før mars 2011 snakket vi aldri om politikk. Etter mars 2011 kunne vi endelig snakke om elefanten i rommet, forteller Murhaf, og sikter til spenningene mellom befolkningen og det syriske regimet.

– Det var en helt spesiell tid, forteller Murhaf.

Flere av vennene hans bestemte seg for å bli, for å ta del i revolusjonen, så Murhafs

valg om å forlate landet noen måneder senere var vanskelig. Og vanskeligere ble det, da han måtte se opprørene ta en voldelig vending – på flere tusen kilometers avstand.

– Jeg kan heller ikke dra til Syria, så på en måte mangler jeg noen av de samme rettighetene som en flyktning mangler.

Det å skilles fra familiemedlemmer på ubestemt tid, mener Murhaf, er spesielt vanskelig for syrere i eksil.

– De fleste som kommer fra Syria er vant til å ha et sterkt familienettverk, eller støttenettverk, som hjelper til med hverdagslige ting. Nå er de spredd over hele verden, og kan ikke besøke hverandre, sier han.

Venn på norsk

Alaa kommer fra området Maidan i den folkerike hovedstaden, Damaskus, der han var omgitt av venner og familie. Overgangen til et transittmottak i Alta var brutal for den aktive og folkekjære mannen.

– Det var en fin opplevelse, med mørketid og nordlys. Men jeg kom jo fra Damaskus, til Alta, som bare har 15 000 innbyggere, så jeg følte meg veldig isolert, sier Alaa.

I den lille byen i Finnmark fikk Alaa seg til slutt en venn – en altaværing på nesten 80 år. De pleide å dra i svømmehallen sammen, og kunne prate om ting. Men Alaa fikk ingen flere venner der.

– Jeg tror det er en teknikk man må lære seg for å klare å få og holde kontakt med en nordmann. Konseptet «venn» er forskjellig for nordmenn og syrere, så jeg tror at mange sliter med å tilpasse seg, sier han.

Alaa fikk etter hvert nok av Finnmarksbyen, og reiste til Bergen, hvor han tok den videregående opplæringen han trengte for å komme inn på informatikkstudiet i Oslo. I dag har han mange venner – både norske og syriske.

– Nå går det veldig bra. Men fremdeles klarer jeg ikke å komme veldig dypt inn i det

norske samfunnet. Det er ikke lett å tilpasse seg en ny tankegang.

En ny bror

I likhet med Murhaf, har heller ikke Alaa sett store deler av familien sin på mange år. Men i 2015 fulgte lillebroren etter ham til Norge. Det ble ikke som han hadde forventet.

– Jeg hadde ikke sett ham på fem år da han kom hit, og det var veldig stor avstand mellom oss. Vi hadde utviklet oss, og hadde ikke så mye til felles. Det tok meg en måned å innse at han fremdeles var broren min, bare en ny en, forteller han.

Den vanskelige gjenforeningen gjør at Alaa ofte tenker på hvordan det vil bli å se den øvrige familien sin igjen. Da han kom til Norge, snakket han med familien sin på daglig basis. Nå snakker de sjeldnere, og de har mindre og mindre å snakke om.

– Det er mye som er forandret ved meg, med nye tanker når det gjelder religion, kultur og masse annet. Jeg vet ikke hva de kommer til å tenke om meg, sier Alaa.

– Det er skummelt. På tross av de vonde tankene, føler Alaa på en sterk lengsel etter familien sin.

– Jeg mangler noe viktig i livet mitt, og jeg klarer ikke å fylle tomrommet. Jeg savner dem veldig mye, men sånn er det når man blir flyktning. I krig mister man mange ting.

Alaa blir tyst, og ser opp mot taket. Så senker han hodet igjen, og sier:

– Jeg tror egentlig ikke at du eller noen andre kan forstå, for dere har ikke opplevd det. Det er som da jeg var på skitur, og en norsk venn prøvde å forklare meg hvordan jeg skulle gjøre det. Han klarte ikke å lære meg det, for det er bare en del av ham. Uansett hvor mye du beskriver hvordan det er å gå på ski, så kommer jeg ikke å forstå det, før jeg har opplevd det selv.

universitas@universitas.no

UTENRIKSPROSJEKT

Universitas til Libanon

Forsøk å se deg for deg: I morgen forlater du Oslo med kun det mest nødvendige i sekken. Tilbake står gamle venner, favorittplakaten på veggen, genseren du arvet av farmoren din, og hun du var så forelsket i. Ifølge FN er nå over 68 millioner mennesker drevet fra landene sine, og verdenskartet forandrer seg foran øynene våre. Med 40.000 kroner i prosjektmidler fra Fritt Ord reiste Universitas i høst til Romania, landet som de siste ti årene har mistet 17 prosent av befolkningen. Kun ett land har hatt et større befolkningstap i samme tidsrom: Syria. Vi setter derfor kursen mot Libanon, hjem til over én million syriske flyktninger – men også til unge palestinere, bundet til en langt eldre konflikt, og de unge libaneserne som må finne sin vei i en raskt økende befolkning. Denne uken forteller UiO-student Alaa Sami til Universitas om livet som flyktning. –Jeg tror egentlig ikke du eller noen andre kan forstå, for dere har ikke opplevd det, sier han. Men vi kan forsøke.

universitas@universitas.no

VISSTE DU?

Siden 2011 har 5,6 millioner syrere forlatt Syria. (UNHCR)

«**Isje det samme**»: Leo har kjent på det å bli møtt med fordommer. Men han synes det spiller en rolle hvem det kommer fra: en åtti år gammel dame og en ung ideologist er ikke det samme.

FØRST OG FREMST MENNESKE

Først ville Leo Ajkic bli tennisspiller, så kebabkonge.
Nå vil han ikke sette seg selv i noen som helst bås.

TEKST: **FRIDA FLIFLET** FOTO: **HENRIK FOLLESØ EGELAND**

– Dokkar kan isje være med meg hjem. Det e «no media zone», sa eg jo.

Leo Ajkic (35) gir klar beskjed. La hjemmet holdes hellig. Er det noen andre steder vi kan møtes; plasser han liker å henge, ting han liker å drive med?

Nei.

– Når jeg ikke er på jobb, liker jeg best å være hjemme. Jeg henger ikke på kafeer og sånn.

Dette ble ikke lett. Vi finner et slags kompromiss i form av en nabolagskafé, likevel. Leo er like svær som han ser ut på TV-skjermen, nøkternt kledd: svart bukse, brune sko, grå Nike-hettegenser.

Det er mye som skjer om dagen. NRK-serien «Uro» har nettopp hatt premiere, til både debatt og gode kritikker. For tiden er det «mest PR og møter og sånt».

– Reaksjonene har egentlig vært bra, sier Leo, og legger en snus under leppa. I «Uro» drar han rundt i landet for å lytte til hva folk bekymrer seg for: klima, innvandring og sosiale medier, blant annet.

– Noe uro trenger du, for det kan sette i gang en tankeprosess, at du ønsker en forandring. Men noen ting... sånn som klimaet og sånn. Det er så mange som

er urolige uten å gjøre noe med det. Dét gjør meg litt urolig.

– Norge var så stille

Leo ble født i den lille byen Mostar, sør i Bosnia. Han var elleve år da han kom til Norge – da hadde familien vært på flukt fra krigene på Balkan i tre år. Til slutt var det nok: det var på tide å slå rot i ny, bergensk jord.

– Jeg har prøvd å tenke tilbake på det første jeg husker herfra: kulden, regnet, bussturen fra Flesland.

Det bar avgårde til en ørliten hybel på Fantoft, sør for Bergen sentrum. Soverom hadde de ikke, men det som gjorde det trøblete å sove, var mangelen på lyder.

– Norge var så stille. Jeg sov best når det regnet.

«USA: riktig, nazi: feil»

Den lille familien flyttet fort til Solheimsviken, der Leo vokste opp – postnummeret, 5057, er det fattigste i Bergen. Det var en overgang for familien Ajkic, som kom fra den bosniske middelklassen. Norge var visst ikke et klasseløst eventyrland – det var store forskjeller også her. Men Leo fant seg fort til rette. I et land uten

Passelig urolig: Leo Ajkic synes noen doser uro er nødvendig. – Det kan sette i gang en tankeprosess – at du ønsker en forandring.

krig var han fri til å løpe rundt, og han fikk fort venner fra hele byen. Også den norske skolen var befriende. De bosniske lærerne var langt mer autoritære enn de norske.

– Det jeg gjorde i fjerdeklasse i Bosnia, holdt til langt utpå ungdomsskolen her. Vi var jo et sted på Balkan, mellom øst og vest, så vi lærte mye om historien fra begge sider. Her er det mer sånn «USA: riktig, England: riktig, nazi: feil».

Han slår ut med de lange armene.

I Bosnia måtte man tenke litt mer selv, tror han. Mindre svart-hvitt.

– Det gjorde meg nok litt skeptisk. Jeg er generelt litt skeptisk til ting og tang. Kanskje fordi jeg har lært forskjellige ting forskjellige steder. Da begynner man å tenke, sant.

Basket er best

Som for en god porsjon andre bergensere, var det basketballen som ble sporten med stor S. Han begynte tidlig å spille aktivt, og fortsatt spiller han for moro skyld.

– Det er min måte å koble helt ut på, sånn som andre kan ha det med yoga. Basket er sånn «boom», shit, en time er gått. Da tenker jeg ikke på noe annet.

Da Leo var liten, ville han aller helst bli tennisspiller – men det ble ingen karriere, verken i tennis eller basket. Han har heller ikke entret rapscenens manesje, mange musikervenner til tross (Lars Vaular og A-laget, for å nevne noen). I stedet har han i lang tid vært en del av bakgrunnen: som manager, booking-ansvarlig og arrangør. En som får ting til å gå rundt.

– Jeg vil jo se ut litt som en rapper, være med i gjengen, men jeg vil ikke nødvendigvis rappe. Jeg blir litt flau når jeg tenker at det skal være meg. Alle bare «waah, du har så mye å fortelle», men jeg kan fortelle på andre måter.

– Hvem er den beste rapperen?

– Store P er den mest geniale musikalske, Vaular er en av de beste lyrisk sett. Kamelen, Angelo Reira... Og mange andre. Men eg gidd isje gi de «fame», gliser han.

Kåk og Gate

Så hvordan kom han seg dit han er i dag? Studiekarrieren var kort: han «meldte seg på og sluttet litt her og der». Lenge ville han bli selvstendig næringsdrivende, startete et lite vaskefirma, eller kebabsjappe. Han rister på hodet:

– Kebaben her, altså... denne rare farsen med kanelmak. Jeg skjønner ikke at det går rundt.

Ved et uhell begynte han på «norsk arbeidslivshistorie». Faren skulle melde ham på noe «business og marketing-greier», da han selv var i Bosnia. Han krysset imidlertid av feil på skjemaene, og meldte sønnen opp til et helt annet fag.

– Et årsstudium om LO, fagorganisasjoner og sånt. Jeg kjøpte bøkene og alt, men etter et par forelesninger... Helvete, altså. Jeg ville ha noe med business, flirer han.

– Men eg dissas det ikkje, altså! Det var bare ikke det jeg forventet meg.

I stedet begynte han og kompiser å lage programmer for BTV (tidligere lokal TV-kanal eid av Bergens Tidende, journ. anm.). Blant annet «Kåk» og «Gate», der de drar hjem til forskjellige personer og besøker Bergens bydeler. Etter hvert ballet det på seg: han fikk jobb i NRK P3, og lagde blant annet «Typen til». For to år siden kom «Flukt», som han vant programlederprisen for på Gullruten.

– Hva er du mest stolt over?

Tenkepause.

– Mange ting. Jeg er stolt over «Kåk» og «Gate». Jeg ville jo provosere litt, representere noe som ikke var på norske skjermer: Vårt liv, det vi så i gaten. Det trengs fortsatt flere stemmer i ny-

Det jeg gjorde i fjerdeklasse i Bosnia i matte, naturfag og geografi, holdt til langt utpå ungdomsskolen her

Skeptiker: Leo er generelt litt skeptisk til det meste. –Kanskje fordi jeg har lært forskjellige ting forskjellige steder... da begynner man å tenke, sier han.

hetsbildet, spesielt innvandrere.

Han nynner litt i takt med beaten i lokalet, trommer på bordet. Fotografen knipser et par bilder.

– Skal eg ta ut snusen? Eg ser ut som sånn Kylie Jenner-challenge, sier Leo og flirer.

Jo flere språk, jo bedre

Leo snakker sin karakteristiske bergensk med rulle-r – helt uforandret etter åtte år i hovedstaden.

– Jeg savner Bergen. Men det funker her også. Oslo er mer desentralisert: barer og sjapper spredt utover store, forskjellige nabolag. Det liker jeg.

Han er eneste familiemedlem som har forlatt regnbyen. Dem i mellom går det kun i bosnisk («alt annet blir falskt»).

– Hvis jeg får barn, skal jeg helt klart snakke bosnisk med dem. Jo tidligere du begynner å lære flere språk, jo bedre er det.

Selv snakker han bosnisk, serbisk og kroatisk. Dermed får han andre slaviske språk, som tsjekkisk, bulgarsk og russisk, nesten gratis.

– Vi har for eksempel fem ord for tomat på bosnisk. Vi har vært del av så mange riker – da må folk danne sine egne identiteter. Når eg skal si tomat, kan eg ha et rikt fuckings register å velge mellom!

Han flirer. Men:

– Det kan sette deg i fare også. Hvordan du sier hei, ha det, hvem du sverger til: Allah, Gud, Jesus. Hvilken variant du velger sier mye om hvem du er og hvor du kommer fra, sier han.

Innvandrer begge steder

Ofte drar han tilbake til fedrelandet.

– Jeg drar dit hele tiden. Men...

Han ser ut i luften, drar på det.

– Det er jo her jeg har livet mitt nå.

De brune øynene smalner.

– Jeg er jo innvanderer i Bosnia óg. Det er en del som jeg ikke kan bli venner med, fordi de ikke har råd til å gjøre det jeg gjør – å ta seg en limonade på en kafé, for eksempel. Og de vil ikke la meg spandere på dem. Stoltheten, sant.

– Har du kjent på fordommer?

– Ja, til tider. Men det kommer litt an på hvem det kommer fra.

Han forklarer:

– Ta en åttiåring som kanskje aldri har vært i kontakt med en som meg, for eksempel. Det kan jeg forstå litt bedre, enn en som har en ideologi der jeg er svaret på alt som er galt. Der man trenger noen å skyld på.

Selv vil han ikke sette seg i bås på noe område. Han tror på «mye rart, ting eg ikkje vet». Han er ikke religiøs, men «litt spirituell».

– Hvis du sier at du tilhører en religion, blir du med en gang satt i bås. Det er som å spørre hvilken gjeng jeg er med i. Jeg stiller spørsmål ved alt. Både religion, historie... Alt.

– Hva med nasjonal identitet? Føler du deg like mye norsk og bosnisk?

– Jeg har ikke så sterke nasjonale tilhørigheter. Eg e først og fremst menneske.

KULTUR

kulturredaktør: **Jantra Hollum**
jantrahollum@gmail.com 407 52 780

SoMe-flyktningen

Hengitt til virkelighet: Etter to måneder uten sosiale medier forteller Henrik Nilssen Dale (23) at han husker dagene bedre, i fraværet av memes og andre uforglemmelige distraksjoner.

Henrik Nilssen Dale (23) jobbet med sosiale medier, og var alltid påkoblet. Nå har han slettet alle egne kontoer, og tatt tiden sin tilbake.

Sosiale medier

tekst Joachim Waade Nessemo
foto Henrik Follesø Egeland

– Jeg kunne sagt at det skyldtes mangelen på konsentrasjon, at det slet på selvbildet mitt eller at det gjaldt personvern. Men det som bekymret meg mest var hvordan sosiale medier endret meg som person.

Det sier Henrik Nilssen Dale, sisteårsstudent i internasjonale studier ved UiO. Frem til i fjor sommer var han kommunikasjonsrådgiver i Høyre, med ansvar for sosiale medier. Før jul slettet han sine egne kontoer på Facebook, Instagram og Snapchat.

Hvordan ser en migrant fra de digitale mikrosamfunnene ut? Han som ikke lenger har et ansikt utad. Hvordan taler en uten Twitter? Ganske likt et vanlig menneske, viser det seg – han smiler også.

– Jeg har mye mindre å forholde meg til, og får brukt tiden på de jeg bryr meg om, og det som interesserer meg, forteller Dale.

Scrolling var dagens første og siste aktivitet, og enkelte kvelder kunne Dale prioritere sosiale medier foran pils med venner. Han mener at han er mer sosial nå.

– Menneskelige forhold og virkelige samtaler er både rotete og krevende. Med sosiale medier slipper du alt det der. Der kunne jeg endre, slette eller bare legge på et filter slik at folk oppfattet meg slik jeg ønsket, sier Dale.

«Digital demens»

Studier har blant annet beskrevet hvordan brukere av sosiale medier får forstyrret følelsen av tid, og den moderne informasjonflyten har fremprovosert påstander om «digital demens». Etter to måneder uten sosiale medier forteller Dale at han husker dagene bedre, i fraværet av memes og andre forglemmelige distraksjoner. Tidligere har han deaktivert kontoene sine midlertidig i eksamensperioden, men nå var tiden inne for neste steg.

– Selv om jeg slettet dem for to måneder siden, er det noe jeg har tenkt på lenge. Siden jeg jobbet med sosiale medier i lengre tid var det vanskelig å ikke bruke dem selv.

I tiden som kommunikasjonsrådgiver brukte han mye tid på å moderere kommentarfelt.

– Jeg har sett hva folk kan skrive, og å ikke få det i ansiktet hver dag er litt befriende.

Han tror mange er lite bevisste på hvor mye informasjon de deler og hvor mye av det som blir brukt av ulike aktører. Ellers bare aksepterer de det.

– Cambridge Analytica (stor personvernsskandale i forbindelse med den amerikanske valgkampen i '16, journ.anm) ble kanskje en øyevekker. Mange, spesielt unge, slettet Facebook på grunn av det, sier Dale.

Drømmen om detox

– Et par undersøkelser som er kommet nå viser at omtrent 40 prosent av den norske befolkningen, selv sier at de synes de bruker for mye tid på mobiltelefonen, og spesielt sosiale medier. En tredjedel av dem prøver å gjøre noe med det, forteller Trine Syvertsen.

Hun er professor i medievitenskap, og leder av det nylig oppstartede forskningsprosjektet Digitox, om digital detox, eller digital frakobling på norsk. Prosjektet har fått bevilget 10 millioner for å undersøke folks ambivalens, motstand og forsøk på tilbaketrekking fra digitale medier.

Digital Detox

- + Å koble seg fra digitale medier for en bestemt periode eller sette i verk tiltak for å redusere bruken.
- + En kan detoxe med og uten digitale hjelpemidler.
- + Måter å detoxe kan være å oppsøke steder uten dekning, ta detox-ferie, eller å slette sosiale medier.
- + 67 prosent av de mellom 15 og 29 mener de bruker for mye tid.
- + I samme aldersgruppe sier 15 prosent at de bruker appen Hold, som belønner pauser fra telefonen.

Kilde:Trine Syvertsen og Kantar (2018), Digital Detox InterbussQ418

Det høres jo kjent ut – digital detox, under andre navn, har vært norsk folkeei i mange tiår, gjennom fjellturer pre-4G, og sydenferier før smarttelefonen. Et kjapt google-søk på «digital detox vacation» gir 8,6 millioner treff, for en rekke ulike former for frakobling.

Årsakene er mange til at folk slutter med sosiale medier, sier Syvertsen. Det kan være et ønske om mer privatliv, eller bekymring for misbruk av data. Økt kontroll og produktivitet er andre grunner, mens noen vil ut av en overfladisk livsstil, og kommunisere ansikt til ansikt.

En kan ikke være online hele tiden, men det er vanskelig å trekke klare grenser for bruk, sier Syvertsen.

– Digitaliseringen har åpenbart gitt store fordeler, men folk synes det er ubehagelig med overforbruk.

Tidsparadokset

Nå har produsentene selv begynt å tilby oversikt over tidsbruk.

– En kan tolke det som at selskapene forsøker å vise ansvarlighet for å unngå regulering, sier Syvertsen.

Mobilforbud i skolen er et eksempel på regulering i dag, og i Storbritannia jobber helsemyndighetene med å sette en anbefalt tidsgrense. Syvertsen mener dette er en fase hvor en vil se økt diskusjon om politisk regulering. Studiene av digital detox så langt viser at folk legger mye ansvar på seg selv:

– Folk tenker at det er de som har dårlig viljestyrke, mer enn de tenker at samfunnet har ansvaret, sier Syvertsen og legger til:

– Moderne mennesker må hele tiden holde mange krevende balanseger. Mediebruk er kommet høyt opp på dagsorden til folk, det er noe de tenker på til daglig.

– Men har vi tid til å tenke på at vi bruker for mye tid på sosiale medier?

– Det er en av grunnene til at folk kobler seg av. De synes de bruker masse tid på noe som er banalt, sier Syvertsen, og legger til:

– På en måte har nye medier gjort livet mye enklere, men en kan fort tape tid på å spare tid.

With a little help...

Har vi tid til å knote med noe så banalt som å få kontroll over egen tid og egne tanker og fravær av distraksjoner, i en tid hvor så mange stadig mer akutte kriser hopper seg opp?

I SV-kantina sitter fortsatt Henrik Nilssen Dale, som har tatt tiden og oppmerksomheten sin tilbake. Han kan fortelle å ha møtt opp på kollokviemøter som ble avlyst kvelden før, men med litt hjelp fra sine venner opplever han få problemer uten sosiale medier.

– Er det en strømning blant unge å forlate sosiale medier?

– Mange sier til meg at «det skulle jeg også gjerne gjort, men jeg tror ikke det er for meg». For meg er det viktig å ha et mer reflektert forhold til min bruk.

Det byr ham i mot å skulle moralisere, og kanskje var det dobbeldosen som vippet ham ut av vårt digitale fellesskap. Uansett virker det som om han nyter avbrekket. Rundt ham i en stille SV-kantine sitter medstudenter, spredt i femmeters-intervaller. Fysisk adskilt, men likevel forent ved sitt mentale fravær– stirrende ned på skjermene sine.

Jeg har mye mindre å forholde meg til, og får brukt tiden på de jeg bryr meg om, og det som interesserer meg

Henrik Nilssen Dale, tidligere kommunikasjonsrådgiver

Visste du? Forrige kvartal hadde Facebook i snitt reklameinntekter for over 11 dollar månedlig for en amerikansk brukerkonto. En 2018-undersøkelse viste at under 35 prosent ville betalt så mye for tjenesten

Kilde: Facebook Investor Relations og Recode and Toluna survey

DEBATT

debattredaktør: **Selma Jøner**
debatt@universitas.no 938 08 470

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Pålegg om reproduksjon

– Midd er et større problem på soverommet enn det statsministere er, hevdet formann i Høyres studenterforening, Carl Christian Grue Solberg, i Studvest i forrige uke. I innlegget, der han både støtter og forklarer Erna Solbergs ønske om at unge skal få flere barn, skisserer han en tenkt situasjon:

Samtale mellom to venner fredag ettermiddag på Studentsenteret.

– Vi skal ha barn i august.
– Nei, så koselig! Gratulerer!

– Nei, ikke egentlig. Erna har fattet et P.O.R... (Pålegg om reproduksjon)

Det går et gisp gjennom Studentsenteret. Alle snur seg mot de unge kvinnene.

Dette, skriver han, er hentet fra et manus han tenker å skrive om hvor tåpelig han synes de som irriterer seg over Solbergs utsagn er.

I couldn't help but wonder: Er Carl Christian Grue Solberg Erna Solbergs bortkomne sønn?

Tid er penger, faktisk!

«Tid. Et raskt Google-søk gir denne definisjonen: Tid er et abstrakt begrep hovedsakelig benyttet som en betegnelse for hendelsers konstante bevegelse fra fortid til nåtid til fremtid. Men skjønner alle verdien av dette?». Slik begynner Kine Larsens filosofiske utgreiing i Handelshøyskolen BIs studentavis «Inside», om hvor irri det er at venninnene hennes kommer for sent til kaffeavtaler.

– Jeg snakker om de menneskene vi omgås med, som ikke har respekt for andre sin tid. Eller som bare ikke bryr seg om konseptet tid.

Og det verste av alt er, ifølge Larsen, at du sjelden får et «beklager at jeg er sen» fra dem:

– Ydmykelsen, for ikke å snakke om stresset, dette medfører, skriver hun i en kort leddsetning som ikke har noen avslutning, og spør seg selv:

Hvorfor fortsetter vi å lage avtaler med disse «tidstvene»?

– Til syvende og sist er vi jo glad i dem, eller er det muligens bare en slags avhengighet?

Du spør godt Larsen. Du gjør jo det.

– Det er til slutt SiO som har siste ordet

Velferdstingets utdeling

Jonas Økland, politikk og samarbeidsansvarlig for SBIO

Ein kunne 6. februar att lese i Universitas om ueinigheitane mellom SiO og Velferdstinget i saka om tildeling tidlegare i haust. Sjølv om dei to partane er i det VT leiar Maya Sol Sørgård kallar eit samarbeid, er det lite som vitnar om at dei er samstemte. Ein meir standardisert og føreseieleg tildeling hadde dermed ikkje berre gagna søkjarane, men og forholdet mellom dei to mest sentrale organa i denne prosessen.

Velferdstinget er eit organ underlagt SiO som jobbar for å fremje studentane sine meiningar

VT-leiaren hevdar at eit vedtak gjort av hovudstyret til SiO i desember, der det vart bestemt at budsjettet og søknadsramma skal utarbeidast før tildelinga, ikkje er gjeldande så lenge VT ikkje har godteke det. Pengane omhandla i vedtaket er nettopp SiO sine pengar, men som VT delar ut. I tillegg er det VT sitt eige arbeidsutval som instillar på summane til dei forskjellege

søkjarane, noko eg meiner kan debatterast om allereie er for mykje fridom.

Velferdstinget er, slik eg ser det, eit organ underlagt SiO som jobbar for å fremje studentane sine meiningar. Ein kan gjerne spørje seg kvifor ikkje VT vart konsultert i denne saka, men det er til slutt SiO som har siste ordet. Eg vil óg påstå at studentane si hovudinteresse i denne saka er større føreseielegheit når dei skal søkje om pengar, som er det VT bør jobbe for. Det er godt at VT ser på arbeidet mellom dei og SiO som eit samarbeid, men det er likevell ein hierarkisk struktur å forhalde seg til.

Det verkar for meg heilt rimeleg at SiO skal ha ein innverknad på korleis pengane deira skal delast ut. For det fyrste vil ei ramme som kjem for tildelinga vera med på å skape føreseielegheit, noko som er svært manglande i den noverande ordninga. I

tillegg vil det å endre tidspunktet denne ramma blir sett på ikkje ha nokon reell verknad på kva ramma blir.

universitas@universitas.no

Begrunnelse for vurdering av senterplassering

Senterplassering

Nils-Henrik M. von der Fehr, dekan ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet ved UiO

Johannes Bjartnes, Johanna Foss og Stian Klasbu spør i Universitas etter begrunnelsen for forslaget om å legge Senter for teknologi, innovasjon og kultur (TIK) inn under Sosialantropologisk institutt. Jeg takker for utfordringen, og benytter anledning til å si noen ord om bakgrunnen for saken.

Jeg har lenge luftet problemstillingen med de respektive enhetslederne og fakultetsstyret vedtok i inneværende årsplan at organisering og innpassning av sentre ved fakultetet skal vurderes. Vi har derfor satt i gang en prosess for å se på ulike alternativer for de to sentrene som i dag ligger direkte under fakultetet, TIK og ARENA Senter for europaforskning.

Siden det ikke er så mange realistiske alternativer, og for å konkretisere arbeidet, har vi sendt en bestilling til enhetene om å vurdere en

løsning, der ARENA legges under Institutt for statsvitenskap og TIK legges under Sosialantropologisk institutt (dette innebærer for øvrig ikke en sammenslåing, men en organisatorisk innpassning, på samme måte som senteret RITMO – der Psykologisk institutt er med – ikke er sammen slått med, men ligger under, Institutt for musikkvitenskap). Vi har pekt på noen forhold som kan tale for en slik løsning, herunder behovet for større og mer robuste miljøer, faglig overlapp og administrative stordriftsfordeler (vi har også vist til at andre fakulteter legger sine sentre under institutter). Vi har dessuten bedt enhetene vurdere andre mulige løsninger, dersom de mener at det er aktuelt.

Vi har ikke trukket noen konklusjon på dette tidspunkt. Tvert imot har vi bedt om innspill som kan danne grunnlag for en diskusjon om fordeler og ulemper ved ulike løsninger, herunder dagens organisering. Fakultetsstyret vil ha sin første behandling av saken i mars, basert på innspillene fra enhetene. Så får vi se hvilken vei det tar, og om det eventuelt er grunnlag for å endre på organiseringen.

Ukas tweets:

Camilla Holm @supercamilla
ALLE ELSKER KATT

Sterkt levert fra kvinnen med «tar PhD i #instapoesi ved @OsloMET_ABI» i bioen.

Eline Sennerud @ElineVibes

Kanskje en idé å skru opp varmen et par hakk når jeg må trene hos dere iført ullsokker og ullgenser, #høyskolenkristiania?

Den du ringer kan ikke nås for øyeblikket, vennligst prøv igjen når abonnenten er ferdig med å privatisere hele utdanningssektoren.

Jonas Strisland @JonasStris

Du vet det begynner å bli alvorlig når photoshooten starter! @STASStudent #seriøs #studentpolitikk

Legg ned studentpolitikk.

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas? Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Tilbake til embetsmannsstyret?

Tankesmier

Ezgi Kutal, leder av Venstrealliansen på UiO

I skrivende stund skal Universitetet i Oslo (UiO) forme sin strategi for det neste tiåret. For å danne et kunnskapsgrunnlag har ledelsen valgt å invitere flere eksterne ressurser som de har organisert i såkalte «tankesmier». Disse skal komme med innspill til hva de tenker UiO skal fokusere og satse på fram mot 2030. Det er fire grupper, hvor gruppen «tunge trender», som skal «svare på utviklingstrekkene og behovene som finnes i samfunnet i dag og i fremtiden», har fått mye oppmerksomhet. Både Khrono og Universitas viser studentenes (misfornøyde) reaksjoner, og Khrono skriver at Norsk Tjenestemannslag Ung (NTL Ung) etterlyser fagbevegelsens input i denne prosessen, som de har helt rett i at av *en eller annen grunn*, ikke har fått plass rundt forhandlingsbordet.

Jeg sier «av en eller annen grunn», men det er nok ikke tilfeldig at det er fagbevegelsen som mangler i disse gruppene. «Tunge trender» består av seks personer, hvor halvparten har en

sterk tilknytning til Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO). I denne gruppen finnes Nils-Henrik von der Fehr – tidligere Høyre-ordfører og medlem av den NHO-finansierte tankesmien Civita, nåværende Civita-leder Kristin Clemet og Håkon Haugli, som leder Civita-foreningen Abelia. Hvis vi fortsetter i denne retningen kan vi likegodt bytte navn til «Civita University», for

Hvis vi fortsetter i denne retningen kan vi likegodt bytte navn til «Civita University»

så stor definisjonsmakt over Norges største universitet, skal ikke en nyliberal organisasjon ha. UiO, med rektor Svein Stølen i spissen, har lenge hatt lyst til å sette UiO på verdenslisten over ledende forskningsuniversiteter, og det kan tenkes at disse tankesmiene er en fortsettelse i rekken av tiltak som skal føre til dette, der blant annet det elitistiske Honours-programmet er

en forgjenger. Spørsmålet man må stille seg er om UiO har gått for langt i forsøket på å bli et toppuniversitet, når kun næringslivets interesser får være med på å forme UiOs satsingsområder, og får definerende makt på områder som miljø, klima og bærekraft.

«Tunge trender» skal blant annet jobbe med å beskrive tunge trender i samfunnet som på en eller annen måte vil påvirke UiO. Da er det selvsagt at hvorvidt du kommer fra NHO eller LO vil påvirke hva du vektlegger som viktige strategiske utfordringer for UiO i fremtiden. Derfor er det viktig at universitetet sørger for at mangfoldige og representative grupper er med på å stake ut en fremtid som ivaretar UiOs samfunnsansvar, og ikke utelukkende står på arbeidsgivers side. Det er ingenting nytenkende eller fremtidsrettet med å la elitene få så stor innflytelse til å påvirke akademien. Tvert imot er dette noe som tar oss med tilbake til embetsmannsstaten. Derfor håper jeg studenter møter opp på det åpne møtet til tankesmien 27. februar, og at universitetet tar til seg disse reaksjonene og kommentarene for et bedre, grønnere, og mer rettferdig UiO.

universitas@universitas.no

Ukas sitat: Rekk opp hånda de som har innbilt seg å ha brukket beinet fordi det har vært skrevet for mye om benskjørhet i pressen

Camilla Mjølén Lien, student ved UiB, slår et slag for åpenhet rundt psykiske lidelser i media, i forrige ukes Studvest

Fest, frihet og feminisme

FemFest

Ronja Gulbrandsen, styremedlem i Venstrealliansen ved UiO

Kjønn og feminisme er så mye mer enn det du kanskje tror. Venstrealliansen inviterer til Femfest – en politisk dagsfestival – for å vise ulike måter å uttrykke feminisme og det å være kvinne på.

Hvis jeg hadde spurt deg om å forklare hva en mann er, hadde du nøydt deg med å si at det er en person som produserer sæd? Mest sannsynlig ikke. Og hvis du skulle forklart hva det vil si å være kvinne? Det er ikke så lett det heller. Kjønn består av en masse biologiske og kulturelle faktorer som er organisert og uttrykt av et menneske på ens egen unike måte. For noen kan det være vanskelig å forstå eller akseptere at andre er annerledes eller velger annerledes enn seg selv, men det betyr ikke at én måte å uttrykke sitt eget kjønn på er mer riktig enn andres.

Debatten om nedleggelse av kjønnsstudier må sees i sammenheng med en økende støtte til tradisjonelle høyrepolitiske samfunnsideal, og

en frykt for likestilling og kvinnekamp. Romanisering av kjernefamilien og «den tapte maskuliniteten» er igjen i vinden. Dette er en trend vi må vise sterkt motstand til. Universitetet har et ansvar om å tilby lærings- og forskningsarenaer som skal være med på å utvide den tradisjonelle forståelsen av kjønn. Vi må se helheten i likestillingskampen, og verdien av kjønnsforskning som

Romantiseringen av kjernefamilien og «den tapte maskuliniteten» er igjen i vinden

et viktig bidrag inn i større samfunnsproblemer.

Som oppdratt feminist har jeg fått inn med morsmelken at det som gjør verden til et godt sted å leve er å gi mennesker frihet til å leve slik de selv ønsker, så lenge det ikke skader andre. Gjennom

feminisme og politikk har jeg selv opplevd og sett andre føle på friheten til å kunne uttrykke og leve på sin egen måte, og roen og selvtiliten de får gjennom å bli møtt med respekt. Jeg har også møtt mange som er redde for å se på seg selv som feminister, fordi de synes det er vanskelig å takle de mer radikale formene for å uttrykke feminisme på.

Feminisme kan, på samme måte som kjønn, komme i mange variasjoner, farger og sammenstillinger. For å kunne forstå hva feminisme handler om mener jeg det er viktig å ha en arena der vi kan oppleve mange ulike former å uttrykke feminisme og politikk på. Venstrealliansen har, med dette i tankene, laget en festival der vi feirer feminisme og kvinner, og samtidig skaper en arena der du kan utforske hva andre legger i betydningen av feminisme.

Venstrealliansen inviterer derfor til verdens beste dagsfestival, FemFest, 2. mars på Chateau Neuf. Se én eller flere filmer med oss, hør på en konsert, se en film eller nyt kunstutstillingen vi har satt opp. Diskuter med oss. Dans med oss. Lær noe nytt med oss. Vi sees!

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Maria Støre**
anmeldelser@universitas.no 415 82 126

Serendipfestivalen spesial:

Onsdag 13. februar

Bråk og brøl
til ingen nytte

Taxt/Marhaug: Martin Taxt blåser en halvtime i strekk, mens Lasse Marhaug sitter helt urørlig.

Serendipfestivalen gikk av stabelen onsdag. Til tross for teknisk dyktighet er musikken for spesielt interesserte.

Hvert år arrangerer NMH sin egen jazzfestival. Her får studentene vise fram sin musikalske bredde og ekspertise gjennom fire dager med konserter. Alt fra ferske skoleprosjekter til veletablerte band inntar scenen på Kulturhuset og rundt omkring på NMH. Her finnes det noe for alle og enhver, enten man digger frisk soul-musikk eller avantgarde-jazz.

Full Hals

I en liten sal på Musikkhøgskolen sitter et spent publikum, hovedsakelig bestående av familie og noen ivrige kulturfruer. Ut på scenen kommer korensensemblet Full Hals.

Etter å ha plassert seg i en spredt formasjon utover scenen begynner lydene å komme. For det er ikke nødvendigvis toner, men alle slags underfundige lyder som kommer trillende fra dypet av de velskolerte mellomgulvene. Host, skrik, brøl, men også flotte sangsekvenser, dukker vekselvis opp.

Det som trolig er en lillebror på rundt åtte år blir rastløs, men kulturfruene nikker anerkjennende. Det er ingen tvil om korets tekniske dyktighet, men stykket blir for repetitivt. Om Full Hals vil vise hele halsens potensial, kunne de ha gitt lytteren noe mer variert.

Taxt/Marhaug

Etter en kort pause er det duket for duokonsert med Martin Taxt og Lasse Marhaug. Salen er ommøblert og duoen sitter med hver sin mac på en liten scene midt i rommet.

Konserten starter med noen elektroniske slaglyder. Etter om lag fem minutter tar Martin Taxt opp en tuba og begynner å blåse. Han holder seg stødig på én tone som skaper en støyende feedback i høyttalerne. Lasse Marhaug sitter ubevegelig ved sin mac mens Taxt blåser for harde livet.

Lydbildet endrer seg ikke. Flere av publikummerne blir nødt til å holde seg for ørene. Etter en halvtimes tid med kontinuerlig blås og bråk er konserten over.

Det er vanskelig å vite om opptreden skal anmeldes som musikk, eller en slags performance, for duoen har produsert en halvtime med støy – ikke musikk, og tiden man ikke bruker på å frykte tinitus, kjeder man seg.

Åpningsdagen for Serendip har vist NMHs mest eksperimentelle sider, men musikken er fullstendig utilgjengelig for den gjengse konsertgjæter. Det er synd at en festival som har så mye spennende å by på får en så trang inngang.

Daniel Fullman
anmeldelser@universitas.no

Fredag 15. februar

Stiv snipp
på Serendip

Serendipfestivalen beviser at Norges musikkhøgskole ikke bare utdanner svevende, samfunnsfjerne kunstnere. De kan også appellere til et allment publikum.

Etter hvert som helgen nærmer seg, flytter Serendip seg fra hjemtraktene ved Majorstua til utelivet ved Youngstorg. For artistene er festivalen også en øvelse i å figurere utenfor skolens kontekst. Denne fredagen var det samlet et publikum bestående av flere medstudenter enn utenforstående. Det gjorde ikke festivalen noen tjeneste at de sosiale normene som ellers gjelder i skolehverdagen, skulle gjelde også her.

FERD

Universitas' første konsertopplevelse denne fredagen er FERD. Duoen, som består av vokalist Karoline Karlsen og gitarist Ferdinand Bergstrøm, spiller behagelige viser med naivistiske, underholdende tekster. Bergstrøms gitar-klimpring utfyller lydbildet som ellers bæres av Karlens stemme. For det som umiddelbart slår en med FERD, er den lune, varme røsten til Karlsen. Som tilskuer er det lett å føle seg ivaretatt. Kanskje burde de spilt tidligere på dagen, for dramaturgisk sett gir det ikke mening å ha FERD rett før Han Gaiden og Pre-Echo.

Følelsen av trygghet til tross – her er en appell til arrangørene. Boksen i Kulturhuset er ikke en optimal scene for denne typen konserter. Isolasjonen til resten av huset er god nok når døra er lukket, men medfølelsen vekkes ved hvert menneske som må åpne døren ut til det høylytte lokalet fylt med ikke-publikum som bare vil hygge seg på en ellers helt vanlig fredag.

Han Gaiden

Etter en kort runde med omrigg er stolene heldigvis fjernet. Elektronikatrioen Han Gaiden har entret scenen, og med seg har de Thor Merlin på visuals. Kveldens høydepunkt. Suggestive rytmer, deilige akkorder og vokalkomplekser. Han Gaiden leverer. Det trekker heller ikke ned at dynamikken med publikum er noe fraværende, ettersom det visuelle uttrykket er såpass spennende og hypnotisk.

Pre-Echo

Fredagens trekkplaster var drømmepopbandet Pre-Echo. Et gode vi nordmenn får av de mange musikkutdanningsene der ute i det ganske land, er at vi ikke er sulteføret på kunstferdig popmusikk, eller kunstmusikk med popsensibiliteter, om du vil. Men Pre-Echo bringer med seg et driv som ofte savnes hos andre aktører i samme bransje. Pre-Echo kan man digge til, og for en fremmed i en ellers familiær folkemengde var det en kjærkommen følelse.

Publikummet, som under Han Gaiden-konserten stod merkelig stille, beveget seg snart til Bård Jønland Bergs trommeslag og Eskild Myrvolls basstoner. Kanskje var det de få halvliterne som hadde rukket å havne innabords, som klarte å løse på studenttilskuernes ellers trange snipp. Kanskje var det Pre-Echo som gjorde det helt selv. Plutselig kjentes det nemlig som å være på en helt vanlig konsert, og ikke en eksamen i lytteteknikk og publikumsoppførsel.

Brage Egil Herlofsen
anmeldelser@universitas.no

Lørdag 16. februar

Serendiggbart

Klimaendringer og vannpistoler er teamet for kveldens konserter. Her viser Serendip-festivalen at jazz kan være hipt, kult og lett å like.

Vi befinner oss i boksen på Kulturhuset, et lydtett svart rom i tredje etasje. Her skal noen av de mest lovende jazz-bandene fra Musikkhøgskolen ta scenen utover kvelden.

Passe Planta

Først ut er bandet Passe Planta, en jazzkvintett med tre blåsere, en kontrabass og en gitar. Kontrabasist Henrik S. Dalen geleider publikum gjennom forestillingen. Den første låta handler om klimaendringer. Lyset på scenen skifter til grønt og showet begynner. Den starter svevende med behagelige harmoniske toner fra Torstein Slåens gitar.

Så skifter bassen rytme og blir mer taktfast. Scenelyset skifter til gulbrunt. Blåserne slenger seg på. Stykket fortsetter og når scenelyset har blitt rødt er musikken intens og kaotisk. Lytteren blir slått av det tydelige konseptet, men det er også sabla fint å høre på.

Resten av konserten preges av kule melodier, uforventede rytmer og en herlig samspill. Spesielt fint er det å se hvordan Slåen og Dalen nikker og smiler til hverandre gjennom hele konserten. Passe Planta er ordentlig jazz som selv P3-befengte studenter kan nyte.

Bang Bang Watergun!

Neste band entrar scenen med et smell. Det er den heseblesende kvintetten Bang Bang Watergun. De ser ultrahippe ut, med bøttehat og gamle vindjakker, koordinerte fargevalg og har en intens tilstedeværelse fra første låt.

Bassen og trommene banker ut harde rockerytmer. Keyboardisten leverer drømmende synth-lyder. Gitarer gir både stødige grooves og skrikende soloer. Og over alt dette gir sanger Ranghild Moan oss en sensuell soul-vokal.

Musikken strekker seg til alle kanter og har klart å samle et vanvittig bredt spekter av sjangere og stiler i en original låtrekke. At det hele er pakket inn i en bunnso-lid live-opptreden gjør det enda bedre. Bang Bang Watergun sikter og treffer midt i hjertet.

Daniel Fullman
anmeldelser@universitas.no

Ultrahipt: Bang Bang Watergun sitt sceneshow er koordinert og slagkraftig.

Utstilling:

Kort og godt på KHiO

Jubel og stående applaus var det som møtte KHiO-studentene etter deres egen klesvisning, som varte drøye fem minutter.

Gult Grep

Hva: [Klesvisning](#)

Hvor: [Kunsthøgskolen i Oslo](#)

Lysene senkes. Mystisk, men rytmisk musikk skrus på. En spenning brer seg blant publikum. Hvor vil modellene komme gående fra? Blikkene vandrer entusiastisk høyt og lavt rundt i det store, åpne lokalet inne på kunsthøgskolen. Catwalken er satt opp i to etasjer. Publikum på øverste plan er plassert sittende i en sirkel i midten av rommet. Første modell kommer gående gjennom en sidedør. Få sekunder senere kommer enda en modell fra motsatt retning opp trappen. Så kommer enda en. Og enda en. Og plutselig er det over.

Førsteårsstudentene på kles- og kostymedesign ved Kunsthøgskolen i Oslo (KHiO) hadde klesvisning onsdag kveld. Med et stort oppmøte og et tilsynelatende profesjonelt oppsett, fikk man følelsen av hvordan (man tror) det er å være på fashion week i en av verdens store motemetropoler.

Tolv elever hadde laget et antrekk hver, inspirert av fargen gul. Plaggene og antrekkene var både imponerende og svært forskjellige. Likevel gjorde det felles temaet at de stod i stil med hverandre som en helhet. En spennende variasjon i bruk av materialer skapte fascinasjon og forundring. Heldigvis fikk alle i publikum på forhånd utdelt et hefte med informasjon om antrekket til hver student. Weronika Ellen Irena Høkaas sitt antrekk var en refleksjon over gjenbruk og det å kjøpe brukt. Hun hadde derfor brukt brudekjoler, et plagg som er vanskelig å selge videre, som materiale til et nytt antrekk med nye

muligheter for anvendelse. Maja Saverman, en annen student, brukte hårimitasjon som hovedmateriale. Hun hadde blant annet laget en solhatt av hår, og forklarte det med at hun har fokusert på kontraster i en blanding av alvor og lekenhet.

Et imponerende show ble noe forstyrret av modeller som kom fra flere retninger samtidig og gikk med rask gange. Det var over for fort, til tross for at alle modellene gikk to ganger. Kanskje de kunne gått tre runder? Eller til og med fire, ettersom det hele var over på omtrent fem minutter. Publikum er likevel overbegeistret og støttende når showet avsluttes med stående applaus og jubel. Om det er en faktor at tilskuerne sannsynligvis består av en stor andel stolte foreldre, tanter og bonusforeldre er vanskelig å si. Klesvisningen til førsteårsstudentene er likevel godt gjennomført, og det er ikke vanskelig å se for seg alle timene nedlagt i arbeidet.

Teresa Eltervåg Cissé
anmeldelser@universitas.no

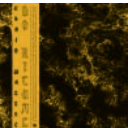
Gult grep: Førsteårsstudenter på kles- og kostymedesign ved KHiO hadde klesvisning med temaet gult.

FOTO: CHARLOTTE FØRDE SKOMSOY

Plate:

Pen, arvet lommebok

Chain Wallets «No Ritual» er en veldig, veldig god sjangerplate, men ikke særlig nyskapende.

No Ritual

Artist: [Chain Wallet](#)

Hva: [Den vanskelige andreskiva](#)

«**Chain Wallet** er lyden av følelser i widescreen, musikkalsk hintende til en tid da alt var i 4: 3», står i preseskrivet til bandets nye plate, «No Ritual». Til tross for at det er en urimelig pretensios selvmodsigelse, er det også en veldig treffende en. Andreplata til bergensbandet Chain Wallet består nemlig av retromusikk, dypt plantet i fengende post-punk-rytmer fra Manchester på 80-tallet, omkranset av luftig produksjon.

Retromusikk kan være en krevende affære. Heldigvis skriver guttene i Chain Wallet skarpe poplåter, på høyde med andre retrohelter som Tame Impala og Cut Copy. Alt er faktisk som det skal være på denne plata. Halvfrekke basslinjer, svevende synther, klimprende gitarer og taktfaste trommer. Dette er musikk av typen som ser utrolig dansbar ut i ungdomsfilmer, men som man sjelden egentlig danser til.

Det sagt er ikke mangel på dans nødvendigvis en dårlig ting. Hvem danser egentlig til Joy Division? Dette er velprodusert musikk som bør nytes med gode hodetelefoner, eller på et godt anlegg, helst samtidig som man drømmer om tiden da det var innafor å røyke sigaretter inne på studenthybelen, men er glad for at det ikke er sånn lenger.

Chiara Cavallari fra shoe gazebandet FOAMM bidrar på flere av låtene. Vokalen til Cavallari er herlig sjangertro, men også meget sterk. Stemmen hennes glir over lydbildet og hever nivået på låter som åpningen «Lost Somewhere» og tittelsporet «No Ritual». «No Ritual» er for øvrig albumets beste sang. Refrenget er så fengende at man tenker: «Herregud, dette må jo ha blitt gjort før!». Låten vitner om at guttene i Chain Wallet har popteft utenom det vanlige. Spørsmålet er om de noen gang vil bruke den til noe mer enn å lage bra retromusikk, noe de for så vidt er veldig flinke til.

Kristoffer Solberg
anmeldelser@universitas.no

Universitas anbefaler

(følg spillelista på spotify)
Maria Støre, anmelderredaktør

What Everybody Else Could Find - Chain Wallet

Åhh store drømmer

Stjernestøv - Linda Vidala, OnkIP

Onkl Ps deilige stemme

Swish - Jaa9

Rap og beat og bangbang

Passing Trains - Insomniac Bears

Motivasjonsmusikk

Kulturkalender uke 8

Seminar om kjønnsforskjeller i skolen	21/2	Silent Disco Club	22/2
Gørrrrr... Men, kjønnsforskjeller i den norske skolen er et faktum, og Universitas har selv skrevet om hvordan dette påvirker høyere utdanning. Det er Høyre som inviterer til åpent seminar på Stortinget for å diskutere hva man kan gjøre for å løfte gutta i skolen, og spørsmål kan stilles fra salen. Førstemann til mølla for påmelding. Kinosalen Stortinget, kl. 8–10		Er du av typen som liker best å plugge inn øreproppene, lukke øynene, drømme deg bort, holde kjeft og snu ryggen til når andre folk prater til deg, samtidig som du digger en god fest, og du elsker elsker elsker å danse? Da håper jeg du har vært på Silent Disco Club før, og hvis ikke burde du virkelig dra nå! SALT art & music, fredag, be there or be square. SALT art & music, kr. 150, kl. 21–03, ID: 20	
Kumars Karaokekupp	22/2	HUMAN internasjonale dokumentarfilmfestival 2019	25/2-3/3
Kulturkalenderen... Hva er mer kulturelt enn et event der det spilles musikk som trollbinder deg til å drikke med begge henda!? Fullt program fra klokka 21: 00, og du kan til og med få gratis tatovering gjennom hele kvelden. Det høres ut som en god idé. Drikk med begge henda – få gratis tatovering. Selv endte jeg opp med en kobra bak øret sist jeg gjorde noe liknende. No regrets. Leiligheten Rockefeller, kr. 125, kl. 21, ID: 20		Ikke bare filmfestival, men dokumentarfilmfestival! Her kan du få med deg alt fra et mangfoldig filmprogram, til debatter, seminarer, forestillinger osv. Høres kanskje kjedelig ut, men for alle dokumentarnorder der ute er dette «gull»! Sjekk ut arrangementet på face, og ta det derfra. Dronningens gate 16, kr. 460 for hele festivalen	

Andrea Kunz, journalist i Universitas

[Ukas anbefaling](#)

Blodtrykk, svette og gledestårer

Hvem: [Kaikki](#) Hva: [Sauna](#) Hvorfor: [Koska olet sen arvoinen](#)

Du vet kanskje at Athleticakortet ditt også fungerer som en billett til den finske himmelen. Men, du glemte tydeligvis å bruke den, for det er sjeldent noen å se i de trekledde gledeskammerne. Jeg ber deg revurdere. Det er nesten flere goder med sauna enn det er grader der inne! Bedre søvn, redusert stress og mindre sjanse for Alzheimers er bare en liten del av godteposen. Dropp treningen,

for en halvtime i badstue er like bra for hjertet som en treningsøkt. Svettingen slanker deg litt, gjør den også. Vi vet også begge at du fortjener et avbrekk fra din travle hverdag. Tillat deg selv noen pust i den stille varmen, mensskam og bekymringer siler ut gjennom porene dine. Etter tretti minutter vet du ikke om du har mest lyst til å dusje eller synge den finske nasjonalsangen.

Jonas Solgård, journalist i Universitas

[Ukas advarsel](#)

Faen ta vintersko

Hvem: [Oslos befolkning](#) Hva: [Vintersko](#) Hvorfor: [Fordi vinter i Oslo suger](#)

Er du en av dem som har trasket rundt i Oslos snøfylte gater ikledd tunge og klumpete vintersko? Vel, whoop-de-fucking-doo for deg. Du er en helt. Akkurat som folk elsker å hate på dem som går i ankelsokker i ti minusgrader, kommer de som går med joggesko på vinteren på en god andre plass. Alle som sier at de liker å gå i vintersko lyver. Hvem liker å bruke dobbelt så lang tid på å komme seg steder, kun fordi man har to

mursteiner festet til føttene? Hvem liker å skli rundt i klamme og svette støvler, for så vidt jeg vet lager ikke Geox pustende vintersko. Her er en bedre idé: til helvete med vintersko og dårlig komfort. Stå i dritten og knyt på deg dine favorittsneakers året rundt, om det regner, snør eller føkkings hagler. Men for all del, husk å ta på lange sokker når gradestokken viser minus.

The name is Collectors, Melin Collectors

I ukas Universitas kan du lese om at SiO kutter ut samarbeidet med inkassobyrået Melin Collectors. Grunnen skal ifølge Trond Morten Nejad-Trondsen, direktør i SiO Helse og Rådgivning, være negative tilbakemeldinger fra studenter. Ad notam-redaksjonen har vært i kontakt med flere studenter som har vært utsatt for Melin Collectors vrede, og kan bekrefte at det blir brukt aggressive metoder for å få kundene til å betale kravene. – For en tid tilbake hadde jeg PT-time på Athletica, men litt ut i økten skjønte jeg at det var noe galt. Hun sa ikke ett eneste ord om verken Bali eller Australia. Det var da jeg forstod at hun faktisk ikke var en ordentlig PT, men på oppdrag fra Melin, sier en student. Etter videre graving kan Ad notam-redaksjonen avsløre at Domus Athletica ikke er det eneste stedet Melin Collectors

har infiltrert. – Forrige uke skulle jeg betale for en sjokomelk på Frederikke, men hadde ikke penger på kortet. Derfor måtte jeg skrive ut en sjekk som senere viste seg å bli avvist. Da kravet fra Melin kom truet de med å drukne meg i et badekar fylt med Cocio. Det er ikke engang den beste sjokomelken! utbryter en student mens han shotgunner en Tine sjokomelk. Også på klinikken til Tannlegehøyskolen har det blitt rapportert om aggressive tilnærminger fra inkassobyrået. – Jeg hadde en pasient en gang som viste seg å være undercover for Melin Collectors. En halvtime ut i behandlingen begynte han å true med å slå ut alle tennene mine, forteller tannlegestudenten. – Fu ælke henganb en ekfe bannflege, sa «pasienten» mens fluoren sprutet.

Ukas studentvin

GATEWAY DRUG: Det hender jeg skulle ønske jeg vokste opp sør i Europa, der somrene er lengre og språket mykere, i en vakker landsby der trærne henger tunge av moden frukt eller oliven. Jeg har hørt at ungene får vin der, allerede fra ung alder, med en sukkerbit oppi, for å bli vant til smaken. Denne tyske vinen er i seg selv søt nok, og tilstrekkelig alkohosvak til at også de yngre kan ta seg en solid klunk. Først og fremst søt, javel, men ikke uten milde toner av sitrus. Smaken er kort – slik barndommen er – men dessverre adskil- lig mer lettglemt. Som voksen ville vi nok anbefalt deg noe annet, men på en annen side – kanskje er dette vinen som tar deg tilbake til barndommens sommerferier med rusliberale foreldre? Det gjenstår å se. *Vinurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.*

Mathias Gravdehaug, vinanmelder i Universitas

Schmetterling Riesling 2017

Pris: 99,90 kroner
Land: Tyskland
Alkohol: 8,5 prosent

Vi spør

av Sunfarm Joe

Manifest Krumsvik

I ukas Universitas kan du lese om Høyskolen Kristiania-rektor Arne Krumsviks drøm om å flytte skolen inn i det ærverdige Deichmanske bibliotek. Finn, som jobber i Nordvik Nydalen, vil helst bevare kulturskatter, og ringte derfor avdelingsdirektøren for arbeidsliv og innovasjon ved HK, Heidi Åberg, for å foreslå noen alternative bygninger.

[ring, ring]

– Hei, snakker jeg med avdelingsdirektør for arbeidsliv og innovasjon ved HK, Heidi Åberg?
– Ja.

– Jeg leste i Aftenposten tidligere denne uka at HK ønsker å kjøpe Deichmanske bibliotek for å gjøre det om til campus, stemmer det?
– Ja, vi har meldt interesse.

– Okei. Jeg heter Finn og ringer fra Nordvik Nydalen. Jeg har noen forslag jeg er sikker på at dere vil være interessert i, har du to minutter?
– Ja.

– Flott. Akkurat nå har vi nemlig en rekke flotte bygg til salgs, og siden dere er på utkikk etter et nytt campus tenkte vi at dette ville være noe for dere. Det første bygget er relativt gammelt, og stod ferdig i 1928. Mange vil kanskje se på byggestilen som noe eksentrisk, men

jeg kan garantere at dette vil gi umiddelbar «brand recognition». Dette bygget har huset noen av Norges største kjendiser, om bare for noen timer. I tillegg kan det skilte med fire saler og nesten tusen sitteplasser, noe som vil være ypperlig for forelesninger. Bygget er dessuten inspirert av et verdenskjent amfiteater i Roma. Hva tenker du?
– Jo, det høres interessant ut, det. Men jeg er ikke sikker på om jeg er rett person å snakke med om dette.

– Joda, du er den rette. Neste på listen er helt konge. Det er sentrumsnært, royalt og er dessuten omringet av en stor park, noe jeg kan se for meg at studentene kan sette pris på. Onde tunger vil ha det til at de som bor der bør flytte ut, men det er en annen diskusjon. Høres dette bra ut?
– dette er altfor vagt til å svare på. Hva var navnet ditt igjen?

– Finn.

– Du ringte fra Nordvik?

– Ja. Jeg har bare ett til på lista. Den har kanskje ikke samme romkapasitet som de to første, men her er det plass til hele 28.000 tilskuere, nei beklager jeg mener studenter. Det er riktignok en grønn gressmatte midt i bygget, men jeg er sikker på at med litt oppussing kan dette lett fikses. Hva sier du?
– Hehehe, du jeg er litt usikker på formålet med denne telefonsamtalen. Er dette.... eeeh. Dette er ikke....? Er dette tull?

– På ingen måte. Hva med statsministerboligen da? Hun som bor der skal jo snart flytte ut uansett?
– Høho ikke sant. Det må bli rektors kontor det, da.

– Vil du vurdere deres stilling som høyskolenes Djengis Khan?
– Nei.

– Den er grei, snallast.

av Hans Magnus Meland og Teresa Eltervåg Cissé, journalister i Universitas

1. Helena Mikkelson 2. Reppanfjorden 3. «Idiot», Gammelgjesk; «Idios», 4. Illinois 5. Aminor 6. Kid Cudi 7. Torsdag (Thursday). 8. Fløst bøker i Min Kamp med 6 bøker. Det er 5 filmer i «Pirates of the Caribbean». 9. I. Steinar Pedersen. 2. Ronny Johnsen. 3. Henning Berg. 4. Ole Gunnar Solskjær. 5. John Arne Riise. 6. Ada Hegerberg. 10. Marie Curie 11. Pål Sverre Hagen 12. Taknesbuka i Høisa. 13. Ellive 14. Hillary Clinton 15. Kristoffer, Henrik, Filip, Martin, Jakob, Ingrid og William. 16. Internet Movie Database 17. «Fryktelig øgle» 18. Løgnedirektor 19. Rwanda 20. Karl Lagerfeld

SVAR/DOM

0-4. Love Island: Innsatsen din her minner STYGT om Tones skjermtid i Love Island - ikkeeksisterende :)
5-9. Ex on the beach: Bitch..... hør her.....
10-14. Paradise?: Det later til at du både er DIGG og har noe mellom hodet :) Kanskje det er håp?
15-20. Den Unge Mester: Ikke for å være ekkel, men nyhetsredaktør Henrik Giæver er sjefsquizmaster i Morgenbladet. Nå kan du kanskje tørre å prøve deg på den? :)

QUIZJYPLINGENE

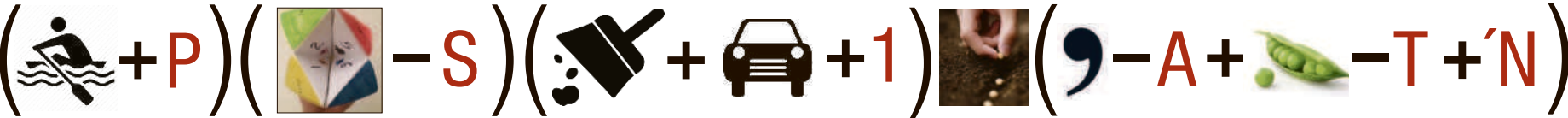
1. Sesong to av NRK-serien «Heimebane» har nylig startet. Hva heter rollen Ane Dahl Torp spiller?
2. Regjeringen har gitt tillatelse til at gruveselskapet Nussir kan dumpe masser fra kobbergruver i en fjord i Finnmark. Hva heter fjorden?
3. Hvilket norsk ord stammer fra gresk, og betyde opprinnelig «privatperson», eller «en person som ikke er interessert i politikk»?
4. Hvilken delstat er hjemstaten til den tidligere amerikanske presidenten Ronald Reagan, og staten hvor den travle flyplassen O'Hare International Airport begynner seg?
5. Hva heter den norske stats fagorgan innen sivil luftfart?
6. 35-åringen fra Ohio, Scott Ramon Seguro Mescudi, er artisten bak blant annet al-

- burnet «Man On The Moon: The End Of Day». Under hvilket navn er han bedre kjent?
7. Hvilken ukedag er det The Cure mener ikke en gang kommer i gang («doesn't even start») i hiten «Friday, I'm in love»?
 8. Er det flest filmer i filmserien «Pirates of the Caribbean» eller bøker i Karl Ove Knausgård sin *Min Kamp*?
 9. Seks nordmenn har vunnet Champions League gjennom historien. Nevn minst fire av dem.
 10. Hva heter den første kvinnen som fikk utdelt Nobelpris?
 11. Hvem har hovedrollen som Roald Amundsen i filmen *AMUNDSEN* som hadde premiere forrige uke?
 12. Den verdenskjente spekkhoggeren Keiko fra filmen «Free Willy» døde 12. desember 2003. Hvor ligger han gravlagt?

13. Norge har vunnet Eurovision Song Contest hele tre ganger, men hvor mange ganger har vi tatt sisteplassen?
14. I februar 2019 er det 25 år siden OL ble arrangert på Lillehammer. En som i senere tid har stilt som presidentkandidat i USA var gjest under vinterlekene. Hvem var dette?
15. Hva heter de syv barna til Tone og Gjert Ingebrigtsen?
16. Hva står forkortelsen IMDb for?
17. Hva betyr ordet dinosaur?
18. Hva er en polygraf bedre kjent som?
19. Hvilket land holder verdensrekorden for størst kvinnerepresentasjon i parlamentet?
20. Hvem var sjefsdesigner for blant annet Fendi, Chanel og sitt eget merke, også omtalt som en av de mest innflytelsesrike motedesignerne i det 20. århundret?

Rebus

av snillveig

HINT: Det aller sikreste vårtegn - tut tuuuuut! Send løsning universitasdeskg@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Overvrig turtleneck» Det klarte Oda, Una & Live, B&i, Dan Børge brekker seg, MiGs disipier +1 og Pavedrad i US-marines.